

פרק מב

מ כ ס

פקודה המורה הוראות בדבר הנהלת המכס והסדרתו

[15 במנן, 1929]

פרק מב

פקודות

מס' 11 לש' 1929

מס' 2 לש' 1932

מס' 30 לש' 1934

השם הקצר

1. פקודה זו תקרא פקודת המכס.*

חלק א' - הקדמה

2. בפקודה הזאת ובכל פקודות המכס יהיו למונחים הבאים הפירושים פירוש דלקמן, מלבד אם ענין הכתוב יחייב פירוש אחר -

„ברשות“ פירושה ברשות המנהל או ברשות מנהל המכס המקומי או ברשות כל איש המכהן באותה משרה;

„מנהל המכס המקומי“ כולל את המנהל וכל מנהל מכס מקומי וכל פקיד מכס ראשי המשמש בתפקיד זה באותה שעה ובאותו המקום. וכל פקיד הממלא את חובתו בענין שמונח זה משמש לגבו;

„בית משפט“ פירושו כל בית משפט שהורכב כחוק ואשר יש לו שפוט;

„פקודות מכס“ כוללות פקודה זו וכל החוקים והתקנות בדבר מכס הנוהגים בפלשתינה (א"י);

„מחסן מכס“ פירושו כל מקום שנקבע או נתאשר ע"י הממשלה להניח בו סחורות לשם בטחונן ובטחון מסי המכס המגיעים בעדן;

„ימים“ אינו כולל את הראשון בשבוע או יום חג צבורי אשר הכריז עליו הנציב העליון בצו** לצורך פקודה זו;

מס' 30 לש' 1934

* בענין השמוש בפקודה זו בשנתיים ידועים לנבי איירונים המגיעים לפלשתינה.

(א"י), עיין „מראי מקומות“ בסוף הכרך.

** עיין „מראי מקומות“ בסוף הכרך.

„מנהל“ פירושו מנהל מחלקת המכס, האקסייז והמסחר, לרבות כל פקיד הממלא כחוק את מקום המנהל בימי העדרו ;

„מסמכים“ כוללים פנקסים ;

„מכס מוחזר“ פירושו דמי מכס המוחזרים עפ"י הוראות פקודות המכס בעד סחורות בשעה שמוציאים אותן לחו"ל, ומונח זה כולל פרס או תגמול ;

„סחורה בת מכס“ כוללת כל סחורה החייבת במס מכס ;

„חמרי פיצוץ“ פירושה גליצרין חנקני, דינמיט, צמר פיצוץ, אבקת ניפוץ, מלחי פיצוץ של כספית או של מתכות אחרות, וכל חמרי נפץ אחרים שהם תרכובת של איזה חומר מן החמרים הנ"ל או שיש בהם יסודות משותפים עם חומר מן החמרים הנ"ל, למעט אבקת שרפה, קפסונים, אורים או פתילות הצתה, ולרבות חמרי תאורה ;

„הוצאה לחו"ל“ פרושה העברת סחורות אל מעבר לגבול והוצאתן לחו"ל או הוצאתן מחוץ שבפלשתינה (א"י) לחופה של מדינה אחרת ;

„חוץ-לארץ“ פירושו כל מקום מחוץ לארץ המנדט של פלשתינה (א"י) ;

„סחורות“ פרושן כל מיני מטלטלין, לרבות בהמות ;

„הבאה מחו"ל“ פרושה הכנסת סחורות מחו"ל לפלשתינה (א"י) או לתוך פלשתינה (א"י) בים, באויר או ביבשה ;

„בר־רשיון“ פירושו בר־רשיון מטעם המנהל ;

„מחסן בר־רשיון“ פירושו כל מקום שהורשה לשמש להנחת סחורות המובאות לשם אצירה במחסן ואשר מותר להניח בו סחורות, להחזיקן ולשמור עליהן בלא תשלום מס ;

„רב־חובל“ פירושו מי שממונה על אניה או מפקד עליה, אך לא מדריך אניות או פקיד של ממשלת פלשתינה (א"י) ;

„אמצעי הובלה“ פרושם כל אניה, עגלה, מרכבה, בהמה או אוריון המשמשים לצורך הובלת סחורות;

„פקיד“ כולל כל אדם המשמש בשרות המכס, לאפקי פועלים, וכן כולל הוא כל פקיד ממשלה המשמש באותה שעה בתפקידי המכס;

„בעלים“, בקשר עם סחורות, כולל כל איש, זולת פקיד מכס המשמש בתפקידו הרשמי, שהוא בעל הסחורה או המציג את עצמו כבעל הסחורה, כמביא או כמוציא, כמקבל, כסוכן, או כאדם שברשותו נמצאת הסחורה או שיש לו טובת הנאה בה או זכות הפקוח עליה או הזכות למכרה;

„בעלים“, בקשר עם אניה, כולל כל המשמש בתפקיד סוכן של בעל אניה או המורשה מטעם בעל אניה לקבל דמי־מטען או תשלומים אחרים המגיעים בעד האניה;

„חבילה“ כוללת כל דבר היכול לשמש לאריזת סחורה היעודה למשלוח, או לציפוייה, לעיטופה, להכלתה ולציריתה;

„פלשתינה (א״י)“, כוללת את מי החוף של פלשתינה (א״י);

„חוף“ פרושו כל חוף בגדר פקודת החופים; סרק קיד.

„אניה“ כוללת כל מין אניה עוברת ימים שאינה מונעת ע״י משוטים בלבד;

„הברחה“ פרושה הבאה, הוצאה והובלה של סחורות מצד החוף או בדרך גבולות היבשה או נסיון למעשים אלה, מתוך כונה להונות את מחלקת ההכנסות או להשתמט מאסור, מהגבלה או מתקנות הנהגים לגבי הבאת סחורות ידועות והוצאתן והובלתן מצד החוף או בדרך גבולות היבשה; והמונחים „הברח“ ו„סחורות־מוברחות“ פרושם כיוצא בזה;

„המכס“ פרושו מחלקת המכס, האקסייז והמסחר;

„ספינה“ כוללת כל אניה, סירה, סירת מפרש או כל מין ספינה אחרת;

„בית סחורה“ פרושו כל מקום שבו מותר להניח סחורה להחסנה, או לשמרה או לסגרה על מסגר;

„רציף“ פרושו מקום שנתיחד או נתאשר ע"י הנציב העליון לשמש מקום להורדת סחורה מהאניה והעלאתה אליה;

„בעל רציף“ כולל בעל רציף ומי שמחזיק בו;

3. (1) כל אימת שאדם נדרש עפ"י פקודה זו להשיב על שאלה, חייב הוא להשיב עליה נכונה ולפי מיטב ידיעתו ואמונתו.

החובה להשיב על שאלות ולהגיש מסמכים

(2) כל אימת שאדם נדרש עפ"י פקודה זו להגיש מסמכים, חייב הוא, ככל אשר יש לאל ידו, להגיש למנהל המכס המקומי את כל המסמכים הנוגעים לנושא הנידון.

חלק ב. – שמוש הפקודה.

4. המנהל יהא ממונה על השמוש הכללי בפקודה זו.

תפקידי המנהל

5. (1) רשאי המנהל בכתב חתום על ידו למלא את ידו של כל פקיד לשמש בכל סמכות המסורה לו, למנהל, עפ"י כל פקודת מכס, בין לשם ענין מיוחד או סוג מיוחד של ענינים ובין לשם מחוז מסויים או נפה מסויימת.

העברת סמכויות ע"י המנהל

(2) העברת סמכות ניתנת להתבטל בכתב כשיהא רצון מלפני המעביר, ושום העברה של סמכות לא תמנע את המנהל מלהשתמש בסמכות מסמכויותיו.

6. כל הפקידים המכהנים במכס ביום תחילת תקפה של פקודה זו, יהא דינם כאילו נתמנו כחוק בהתאם לפקודה זו.

המשכת כהונתם של הפקידים

7. הספינות המשמשות בשרות המכס תהיינה נפלות מספינות אחרות ע"י דגל שיקבע לכך.

דגל המכס

8. רשאי הנציב העליון, בצו, — קביעת תחנות עליה, וכו'.

(א) לקבוע תחנות עליה שדרכן יעלו פקידים אל האניות;

מס' 30 לש' 1934

- (ב) לקבוע מקומות מיוחדים להכנסת סחורות * ;
 (ג) לקבוע חופים ולתחום את תחומיהם ;
 (ד) לקבוע תחנות אויר לתעופה אזרחית ;
 (ה) לסמן דרכי הובלה ביבשה ;
 (ו) לקבוע רציפים בכל חוף וחוף ולתחום את תחומיהם ;
 (ז) לקבוע מקומות לבדיקת סחורות ;
 (ח) לקבוע מקומות על חוף הים להטענת תוצרת מקומית בלבד **.

9. חופים, רציפים, תחנות אויר ודרכי יבשה יש לקבעם או להגדירם אם קביעת חופים, רציפים וכו', לשם מטרת מוגבלות או לזמן מוגבל.

10. כל תחנות העליה, מקומות הכניסה, החופים, הרציפים, תחנות האויר, דרכי היבשה ומקומות הבדיקה המשמשים למעשה ברשות הממשלה ביום תחילת תקפה של פקודה זו יוסיפו לשמש כאילו הוקמו או נקבעו עפ"י הפקודה הזאת.

11. כל בעל רציף חייב להתקין ברציפו, באופן המניח את דעתו של המנהל, נוחיות משרד מתאימות לשמושו היחיד של הפקיד העובד ברציף, וכן ייחד סוכות-מחסה לסחורות, ככל אשר ימצא המנהל לנכון לדרוש בכתב.

12. כל הצהרה עפ"י פקודה זו מותר לתתה בפני כל מנהל מכס מקומי או בפני כל פקיד שהורשה לכך או בפני נשיא בית משפט מחוזי או שופט אחר משופטיו, או בפני שופט שלום או בפני נוטריון צבורי.

13. אסור לשום אדם לקבל בידועין הצהרה עפ"י הפקודה הזאת ממי הצהרתם של קטנים שלא מלאו לו שמונה עשרה שנה.

14. (1) ימי העבודה ושעות העבודה של המכס יהיו כפי שייקבע. ימי עבודה ושעות עבודה
 (2) כל מטען יתקבל, יוטען באניה ויפורק מכל אניה, וכל סחורה תוצא ותמסר מבית המכס בימי העבודה ובשעות העבודה בלבד, פרט למקרים שמתירים בהם לעבוד שעות נוספות.

* עיין "מראי מקומות" בסוף הכרך.

** עיין שם.

15. מקום שהתירו עבודה בימי פגרא רשמיים או צבוריים, או מחוץ לשעות עבודה רשמיות, מטילין שכר עבודה נוספת בעד עבודתם של הפקידים לפי דרגה קבועה.

שכר שעות נוספות
מס' 2 לט' 1932

16. יכול המנהל להתקין תקנות בדבר תנאי העבודה של סבלים העובדים בכל מחסן מכס או בכל מקום אחר הנתון לפקוח המכס, ולקבוע את השכר אשר ישולם לסבלים בעד עבודתם.

סבלים ודמי סבלים
מס' 30 לט' 1934

17. יכול הנציב העליון להתקין תקנות אשר תקבענה את התשלומים שישולמו בעד —

דמי השגחה
מס' 30 לט' 1934

(א) השמירה על סחורות המונחות באחד החופים או באחת מתחנות המכס ;

(ב) ההשגחה על עבודת הטעינה, הפריקה, ההעברה מאניה לאניה, הבדיקה השקילה, הזיהוי, ההערכה או עבודה אחרת המצריכה את נוכחותם של פקידי מכס, ואשר יש להתיר את ביצועה שלא במקום המיוחד לכך והמשמש בדרך כלל לפעולות ממין זה ;

(ג) מתן הקלות יוצאות מגדר הרגיל המחייבות את הנהלת המכס בשימת לב יתרה מזו הדרושה במקרים רגילים, לפי בקשתם של הצדדים הנוגעים בדבר ;

(ד) כל עבודה המצריכה שחרור פקיד מתפקידיו הרגילים והפקדתו על תפקידים מיוחדים או תפקידים הגוררים עמם פיקוח מיוחד מצד המכס כגון טעינה, פריקה או החסנה של חמרי פיצוץ או חמרים מתלקחים.

חלק ג. — פיקוח המכס, בדיקה, רשימות ובטחונות בכלל.

18. סחורה תהא נתונה לפיקוח המכס כדלקמן —

פיקוח המכס על סחורות

(א) סחורה המובאת מחו"ל — משעת הכנסתה עד שעת מסירתה לתצרוכת בארץ או עד הוצאתה לחו"ל, הכל לפי הענין ;

(ב) סחורה שתובעין בעדה מכס מוחזר — משעת הגשת התביעה למכס מוחזר ועד שעת הוצאתה לחו"ל;

(ג) סחורה היעודה להוצאה לחו"ל ושהוצאתה קשורה בתנאים ידועים או בהגבלות ידועות עפ"י כל פקודה שהיא — למן שעת הבאת הסחורה לאחד המקומות המיוחדים להוצאת סחורות ועד שעת הוצאתה לחו"ל.

19. כל סחורה הנמצאת באניה או בסירה מארץ זרה תהא אף היא סחורה על גבי אניות תהא נתונה לפיקוח המכס בפלשתינה (א"י) או כשמעסיקים אותן בסחר-החוף של פלשתינה (א"י).

20. הפיקוח של המכס כולל ביחוד את זכות המכס לבדוק כל סחורה זכות בדיקה הנתונה לפיקוח כזה.

21. הובלת הסחורה מן הסירה, הרציף או מקום הפריקה, הבאתה אל המקום הדרוש לבדיקה ושקילתה, הנחתה על מאזני המשקל פתיחתה, התרתה ואריזתה מחדש, סידורה, מיונה, סימונה בסימנים ובמספרים, כשאותן פעולות נחוצות או מותרות, והעברתה והנחתה במקום הדרוש עד למסירתה, יעשו ע"י בעל הסחורה או על חשבונו.

22. (1) החבילות תפתחנה לשם בדיקה במעמד הבעלים או המזמין החבילות תפתחנה במעמדו של מוציא הסחורה מהמכס או סוכנם:

בתנאי שסחורה שהובאה מחו"ל באמצעות הדואר מותר לנהוג בה עפ"י כל פקודה בענין בתי הדואר.

(2) אם אין יודעים מי הוא בעל הסחורה או מי האיש שהסחורה נשלחה על שמו, או אם אי אפשר למצאו או שאינו בא, הוא עצמו או סוכנו, בתוך חמשה עשר יום מיום שהגיעה הסחורה אל המכס, יהא מותר לפתוח את החבילות שלא בפניו ועל חשבונו כדי לדעת את כמותה, טיבה וערכה של הסחורה:

בתנאי שאם חשד הפקיד שאחת החבילות מכילה סחורה פסידה או סחורה אסורה או מסוכנת, מותר לו לפתוח אותה חבילה בכל עת.

23. מותר לפקיד לדרוש שכל חבילה שאינה נושאת עליה סימן או מספר או שאינה מסומנה די הצורך בסימנים או במספרים, תסומן בסימן או במספר או בשניהם כאחד על חשבון הבעלים.

חבילות צריך לסמן ולתת להן מספרים

24. (1) סחורה שפרקה ונמצא שהיא במצב רע או נזוקה או שנגרע מכמותה מותר להניחה במקום מובדל כדי שתבדק ותשקל בפני סוכן האניה: עובדא זו תצויין בהערה מיוחדת על גבי המניפסט ויש לדרוש מאת רב החובל של האניה או מאת סוכנו לחתום על גבי תעודת היזק.

סחורה שפרקה במצב רע

(2) הגיעה סחורה כזאת בדרך היבשה או באויר, יכולה תעודת ההיזק להחתם ע"י מוביל הסחורה או ע"י סוכנו.

25. (1) סחורה הנתונה לפיקוח המכס אסור להזיזה, להחליף את מקומה או לנגוע בה אלא ברשות ובהתאם לפקודה זו.

סחורה הנמצאת ברשות המכס אין להזיזה

(2) כל העובר על הוראות סעיף זה יאשם בעברה ויהא צפוי לקנס של מאה פונט.

26. לא המכס ולא הממשלה יהיו אחראים לכל הפסד או נזק שנגרמו לסחורה הנתונה לפיקוח המכס אלא אם נגרמו במזיד ע"י אחד הפקידים.

אין לתבוע פיצויים בעד היקוט אלא אם כן נעשה הדבר במזיד

27. האיש ששמו נזכר בכתב המסירה הניתן ע"י רב החובל או הסוכן של אניה או ע"י מוביל, כאיש שאליו או לפקודתו יש למסור סחורה שהובאה באניה או באמצעי ההובלה הנ"ל, רשאית הממשלה לראותו כבעל הסחורה או כסוכנו.

מי שמחזיק ברשותו את כתב המסירה דינו כדין בעלים או סוכנו של הבעלים

28. סחורה המובאת בדואר תהא אף היא נתונה לפיקוח המכס ממש כסחורה המובאת באופן אחר.

סחורה המובאת בדואר

29. (1) כשמביאין סחורה בדואר, הרי אם הסכים המנהל יש לקבל את טופס ההצהרה או את הפתק המחובר או הרצוף לחבילה בהתאם לתקנות הדואר במקום הרשימה הדרושה עפ"י הוראות פקודה זו, וחשבון הסחורה, שוויה ושאר הפרטים הרשומים בטופס ההצהרה, או בפתק הנ"ל החתומים ע"י השולח, מותר להכיר בהם לצורך הערכת מס המכס המגיע, ובלבד שיהיו מקויימים ע"י המכס,

כיצד נוהגין לגבי צרורות דואר

(2) סחורה הצרורה בצרורות דואר ונמצא שאין היא מתאימה

לפרטים הרשומים בטופס ההצהרה או בפתק תהא צפויה להחרמה.

30. מותר לערוך ולהעביר רשימות על כל סחורה הנתונה לפיקוח המכס, רשימות

פרט לסחורה שהבאתה לארץ אסורה.

31. הרשימה תהא נחשבת כעשויה כשבעליה הגישה למנהל המכס על הבעלים להגיש את הרשימה

המקומי במספר ההעתקות הקבוע.

32. יכול המנהל להרשות רישום סחורות בצורה אחרת ובאופן אחר הסמכות לעשות רשימות מיוחדות

ולפי תנאים אחרים כפי שיוורה לצורך כל מקרה מיוחד שהוראות פקודות המכס

אינן משמשות לו לכל פרטיהן ודקדוקיהן.

33. כל המגיש רשימה חייב, אם נדרש ע"י המנהל המקומי או ע"י האנשים המגישים רשימות חייבים לענות על שאלות

פקיד אחר, להשיב על שאלות הנוגעות לסחורות הנזכרות ברשימה.

34. רשימות תאושרנה ע"י המנהל המקומי החותם על הרשימה, המנהל המקומי יאשר את הרשימה

ומשנתאשרה הרשימה תחשב הסחורה כנרשמת וכל רשימה שנתאשרה כך היא

דינה כדין כתב הרשאה לנהוג בסחורה לפי הרשימה.

35. כל סחורה שעליה נעשתה ונתאשרה רשימה מטפלים בה מיד לפי סחורה ינהגו בה בהתאם לרשימה

טיבה של הרשימה.

36. כל סחורה שהיא בגדר חפצים פרטיים של נוסעים באניה או באמצעי חפצי נוסעים

הובלה אחר, מותר להביאה לארץ ולהוציאה לחו"ל בלא רשימה, בהתחשב עם כל

תנאי קבוע.

37. הזכות בידי הנהלת המכס לדרוש ולקחת בטחונות למלוי הוראות הזכות לדרוש בטחון

כל פקודת מכס, ובכלל לשם הגנת הכנסות המכס; ועד שלא ניתן הבטחון הדרוש

בקשר עם סחורה הנתונה לפיקוח המכס רשאית הנהלת המכס לסרב למסור את

הסחורה ולסרב לאשר כל רשימה המתיחסת לה.

38. כל מקום שדרוש בטחון, יהא הבטחון הזה בצורת כתב התחייבות מהותו של הבטחון

או כתב ערבות בטופס הקבוע או בצורת פקדון במזומנים או בשתי הדרכים כאחד,

על מנת שהבטחון יתאשר תמיד ע"י מנהל המכס המקומי, וכל כתב התחייבות

או כתב ערבות יחייב את החותמים כלם יחד וכל אחד ואחד בפני עצמו לכל הסכום כלו.

39. כל אימת שנדרש מתן בטחון לשם מטרה מיוחדת, רשאים לקבל ברשות המנהל בטחון על כל הטרנסאקציות לאותו זמן ולאותו סכום שיאשרם המנהל. מותר ליתן בטחון כללי

40. אם אין מקיימים את תנאי ההשלשה במזומנים בתוך המועד הקבוע, מותר להחרים את הפקדון לזכות המנהל. החרמת הכסף שהושלש במזומנים

41. אם באיזו עת שהיא אין המנהל המקומי מסתפק בסכום הבטחון רשאי הוא לדרוש בטחון חדש. בטחון חדש

42. כל-אימת שהמנהל המקומי מגיש תביעה בקשר עם בטחון מכס, הרי עצם הראיתו של הבטחון יקנה לו זכות לקבל פסק דין לטובתו נגד האנשים שחתמו על כתב הבטחון הנידון, בלא צורך בהוכחות נוספות, אלא אם הוכיחו הנתבעים שקיימו את התנאים או שכתב הבטחון לא נחתם על ידם או ששוחררו מהתחייבותם או שמלאו אותה. תקפו של בטחון מכס

43. כל הרשיונות המפורטים בפקודות מכס ינתנו עפ"י התנאים שייקבעו והמנהל המקומי יוכל לבטלם, לשנותם או להפסיק את תקפם לזמן ידוע. מתן רשיונות

חלק ד' – הבאת סחורות לארץ.

דין סחורות שאסור להציאן או שמוותר להציאן זכגזלות ידועות.

44. (1) רשאי הנציב העליון בצו * לאסור, להגביל או להסדיר את הבאת כל מיני סחורות או מין ידוע של סחורות לפלשתינה (א"י), או למחוז ידוע או למקום ידוע בתוכה בין בדרך היבשה, בין בים ובין באוויר. הסמכות לאסור הבאת סחורות

(2) צו עפ"י סעיף זה יוכל לפרט כל מיני סחורות או סוג ידוע של סחורות בין בדרך כלל ובין באיזה אופן מסוים, בין בהזכרת המדינה שמשם באה הסחורה ובין בהזכרת הדרך שבה היא מובאה ובין באופן אחר.

45. (1) אסור להביא לארץ סחורות אסורות ; סחורות שאסור להביאן

* עיין "מראי מקומות" בסוף הכרך.

(2) ואלו סחורות האסורות בהבאה: —

- (א) סחורות שהבאתן אסורה בהתאם לפקודה זו או לכל פקודה שתהא נוהגת באותה שעה בפלשתינה (א"י);
- (ב) כסף מזויף ומחוקה או כל כסף שמשקלו ומדת טהרו אינם לפי הרמה המקובלת;
- (ג) תמונות תועבה, ציורי תועבה, ספרי תועבה, גלויות וחקיקות ליטור גרפיות מתועבות או חקיקות מתועבות אחרות וכל דברי שקץ אחרים.

46. סחורה שהבאתה לארץ מוגבלת או נתונה לפיקוח באותה שעה סחורות שהבאתן לארץ מוגבלת בהתאם להרשאת הנציב העליון, אסור להביאה אלא בהתאם להגבלות או לתקנות החלות עליהן.

47. סחורה אסורה הטעונה על אניה הבאה לאחד החופים בפלשתינה (א"י), והיעודה או שלוחה לאחד החופים או המקומות מחוץ לפלשתינה (א"י), סחורות אסורות שנשלחו למקומות מחוץ לפלשתינה (א"י) לא תחשב כמובאת לפלשתינה (א"י) באיסור, אם פרטו אותה במניפסט של האניה ואם אין מעבירין אותה מאניה לאניה ואין מעלין אותה ליבשה או אם מעבירין אותה לאניה אחרת או מעלין אותה ליבשה ברשות.

כזאת סחורות זיס.

48. כדי להבטיח שהסחורה תהא מובאת כהלכה בדרך היים: הבאת סחורות בדרך היים

- (א) מותר לעלות אל האניה;
- (ב) יש להגיש דו"ח על המטען;
- (ג) הסחורה הרשומה במניפסט לצורך פריקה תוצא מן האניה או תפורק, ומותר לבדקה.

49. רב החובל של אניה לא יתן לאניתו להכנס לכל מקום אחר זולת על האניות להכנס לחופים חוף או מקום מאושר, אלא במקרה של סערה או מסכות ראויות אחרות.

50. אניה הבאה בתחום מימי החוף של פלשתינה (א"י) חייב רב החובל להעמידה כדי שיוכלו לעלות אליה לכשירדש ממנו לעשות זאת ע"י קריאה או סימנים מאנית מכס שהגיפה את דגל המכס או מכל אניה אחרת בשרות ממשלת פלשתינה (א"י) או בשרות הוד מלכותו, לאחר שהגיפו את הנס והדגל הנכונים.
- על האניות לעמוד בהנחן להן האות
51. רב חובלה של אניה ממדינה נכרית שפניה מועדות לאחד החופים או המתעכבת ליד אחד החופים חייב לעצור את אניתו על מנת שיעלו אליה על יד תחנת העליה שנקבעה לאותו חוף.
- על האניה לעמוד ע"י תחנת העליה
52. רב החובל של אניה העוצר את האניה על מנת שיעלו אליה חייב להקל על הפקיד את העליה לאניה בכל הדרכים המתאימות.
- הקלת העליה אל האניה
53. לאחר שהאניה עמדה על יד תחנת העליה ולאחרי שהפקיד עלה אליה חייב רב חובלה לקחתה מיד אל המקום המיועד לעגינה או לפריקה בלא להתעכב בדרכו בשום מקום אחר.
- על האניה לבוא במהרה אל מקום הפריקה
54. משהגיעה האניה למקום המיוחד לעגינה או לפריקה אין להזיזה משם בלא רשות לפני שתתם פריקת המטען המיועד לפריקה באותו חוף.
- אין להזיז את האניה בלא רשות
55. אסור לשום אדם לעלות לאניה לפני פקיד המכס המתאים, פרט למדריך שעל החוף ורופא מחלקת הבריאות או האדם שהורשה כדין לשמש בתפקידיו.
- אסור לעלות אל אניה לפני פקיד המכס

דו"ח על כנטען.

56. חייב רב החובל של הספינה או הפקיד האחראי של הספינה שנשלח ע"י רב החובל או הבעל של הספינה הבאה מארץ נכריה —
- דו"ח על מטענה של הספינה
- (א) למסור דו"ח על האניה ומטענה בתוך עשרים וארבע שעות לאחר בואה לכל חוף ובטרים יפורק המטען, בהגישו למנהל המכס המקומי מניפסט על סחורת האימפורט המצויה על גבי האניה ;
- (ב) להשיב על שאלות בנידון הספינה ומטענה, מלחיה ופקידיה, נוסעיה, סחורותיה וקר־נסיעתה ;
- (ג) אם נדרש בכך, עליו להראות מסמכים בנוגע לאניה ולמטענה.

57. (1) מנהל המכס המקומי יוכל להרשות לרב החובל או לבעליה תקן המניפסט של כל ספינה לתקן כל טעויות בולטות במניפסט; או למלא כל חסר אשר בא לדעת מנהל המכס המקומי, בדרך מקרה או מתוך טעות, בהגישו מניפסט מתוקן או נוסף, ומנהל המכס המקומי רשאי להטיל עליו אותו מס שיקבע לכך.

(2) פרט למותנה בסעיף קטן (1), אין לתקן מניפסט של אימפורט.

58. אם אבדה או נטרפה ספינה בחוף הים, חייב רב החובל או בעליה, רב חובל של ספינה שנטרפה חייב להגיש דו"ח ^{שנטרפה חייב להגיש דו"ח} בלא כל עכוב שלא לצורך, להגיש דו"ח על הספינה והמטען במסרו למנהל המכס המקומי את המניפסט, במדה שיוכל לעשות זאת, בבית המכס הקרוב ביותר למקום שבו אבדה או נטרפה הספינה.

הכנת סחורה שלא בדרך כיס.*

59. (1) סחורה שהובאה שלא בדרך הים, טובא למקום כניסה שיקבע לכך וצריך להעבירה למקום הכניסה בדרך שנקבעה להובלת סחורות בדרך היבשה. ^{הבאת סחורה שלא בדרך הים}

(2) אם בית המכס אינו על הגבול, תועברנה הסחורות בדרך הקבועה מהגבול אל בית המכס.

(3) אם אין בית המכס הקרוב ביותר יכול לקבל איזו סחורה שהובאה, תובל הסחורה לבית המכס הקרוב ביותר שיכול לקבלה, אך האנשים הממונים על הסחורה חייבים לקבל מבית המכס הראשון תעודה האומרת שהם בקרו את בית המכס ומסרו הצהרה על הסחורה אשר אתם.

(4) מותר לעלות לאמצעי ההובלה שטענו בו את הסחורה.

60. הבעלים או המעביר של סחורה ממדינה אחרת שלא בדרך סחורה שמעבירין אותה שלא בדרך הים ^{סחורה שמעבירין אותה שלא בדרך הים} חייב —

(א) מיד לאחר שהגיעה הסחורה לבית המכס שעל הגבול או למקום הכניסה הנקבע, להגיש דו"ח על אמצעי ההובלה ועל הסחורה במסרו לפקיד

* עיין "מראי מקומות" בסוף הכרך.

הממונה הצהרה בטופס הקבוע הכוללת פרטים על אמצעי ההובלה ועל הסחורה המובלת ועליו להקל על הפקיד המתאים את העליה לאמצעי ההובלה הנושא את הסחורה;

(ב) להשיב על כל שאלה בנוגע לסחורה ולהראות כל מסמך בנוגע אליה.

פריקת סחורה מן האניה, העלאתה ליבשה, זדיקתה ורישומה.

פרק חלקי של מטען 61. מטען שלם של ספינה שהגיע למי החוף של פלשתינה (א"י) לא יפורק לחלקיו אלא ברשות מנהל המכס המקומי, או שלא יפורק אלא אותו חלק מהסחורה שרשימתו נתאשרה.

הסרת סחורות מן הספינה 62. (1) אין להסיר כל סחורה מן הספינה או להעלותה ליבשה אלא במעמד מנהל המכס המקומי או ברשותו, וכן אין להעלות כל סחורה ליבשה אלא באיזה רציף או מקום אחר שיקבע לכך להעלאתה סחורה או להסרתה מן הספינה או לאחר העברתה לשם בסירה או באסדה בעלות רשיון; וכן אסור, בלי רשות מאת מנהל המכס המקומי, להעביר מספינה לספינה כל סחורה לאחרי שהוסרה מהספינה והושמה בסירה או באסדה, או להעבירה לכל סירה או אסדה אחרת בטרם יעלוה אל היבשה.

(2) סחורה שפרקה מן הספינה והעלוה אל היבשה ברשות מנהל המכס המקומי, שלא ברציף או במקום שיקבע לכך, תושם ע"י רב החובל או ע"י בעל הספינה שממנה נפרקה ועל חשבונם, במקום בטוח שנתאשר ע"י מנהל המכס המקומי ועד שיעבירה משם באופן חוקי, תהא נתונה לאחריותו של רב החובל או בעל הספינה כאילו לא נפרקה מן הספינה.

סחורה שפרקה מספינה תונח במחסן המכס או במקום בטוח מקויים 63. ע"י מנהל המכס המקומי מיד לכשיעלוה אל היבשה. סחורה תונח במחסן מכס או במקום בטוח מקויים ע"י הממשלה

אריזה מחדש ברציף 64. מותר לארוז מחדש ברציף כל סחורה, עפ"י רשותו ובהשגחתו של פקיד מפקידי בית המכס.

מהותן של רשימות 65. כל סחורה המובאת תרשם בטופס הקבוע לאחת המטרות דלקמן —

(א) לתצרוכת בארץ; או

(ב) להחסנתה בבית הסחורה; או

(ג) להעברתה מספינה לספינה; או

(ד) לטרנסיט (מעבר).

66. אם אין הבעלים יכולים למסור מיד את כל הפרטים לצורך עריכת רשימה זמנית רשימה, ומסרו הצהרה על כך בפני מנהל בית המכס המקומי, רשאים הם לערוך רשימה זמנית ולהשליש כבטחון לתשלום המכס את הסכום שמנהל המכס המקומי יקבענו.

67. (1) בעל סחורה שנכללה ברשימה זמנית חייב לערוך רשימה החלטית ומלאה מהסחורות, במשך חודש ימים מיום שמסר את הרשימה, או במשך זמן נוסף כפי שמנהל המכס המקומי ימצא לנכון לקבוע, ואם לא עשה כזאת יפסיד את הפקדון שהשליש.

(2) רשימה מלאה מהסחורות הכלולות ברשימה הזמנית תערוך כאילו לא נעשתה הרשימה הזמנית.

68. (1) יש לערוך רשימה מכל המטען או המשלוח שפרקוהו או אשור הרשימה שעומדים לפרקו, במשך זמן מסויים לאחר המסר דו"ח על האניה או לאחר שהגיע המשלוח כפי שייקבע או במשך תקופה נוספת, ככל אשר ימצא מנהל המכס המקומי לנכון לקבוע.

(2) אם במשך המועד הקבוע לא הוגשה רשימה מכל סחורה שהיא חלק ממטען או ממשלוח כזה, יוכל מנהל המכס המקומי לצוות להעביר את הסחורה לכל מחסן מכס שיקבע לכך.

(3) אם אין תובעין אותן הסחורות ואין מגישים רשימות עליהן בתוך שלשה חדשים מיום שהובאו לארץ, רשאי מנהל המכס המקומי למכרן:

בתנאי שאם עלולה הסחורה להיות נפסדת, מותר למכרה בכל עת שמנהל המכס המקומי ימצא לנכון לקבוע לפי ראות עיניו, בין לפני שהעבירו לבית הסחורות ובין לאחר מכן.

69. יכול המנהל להתקין תקנות להפסקת טעינתן או פריקתן של ספינות ולפיקוח על הטעינה בספינה, הפריקה מהספינה וההעברה מספינה לספינה, הקבלה והמסירה של סחורה, כדי למנוע דוחק בכל מקום הנתון לפיקוחו של בית המכס או במקום אחר; ואין להגיש כל תביעה נגד בית-המכס או כל פקיד על אבדה שנגרמה לרב החובל של ספינה או לבעליה או לבעל הסחורה בעקב הפסקה זו או פקוח זה.

תקנות למנוע דוחק

70. אם נדרש מנהל המכס המקומי בכך, עליו למסור לרבי החובלים של ספינות או לאנשים מעוניינים אחרים הודעה בכתב המפרטת את הנימוקים שבגללם הפסיק את טעינת הספינות או המטענים או פריקתם, או אסר את הנחת הסחורות ברציפים או בכל רציף מיוחד או את כניסת הסחורות לכל מקום הנתון להשגחת בית המכס או למקום אחר.

צריך למסור את פרשת הנימוקים להפסקת הטעינה, וכי'

חלק ה' — החסנת סחורות בבתי סחורה

בתי סחורכ בעלי רשיון.

71. (1) סחורות בנות מכס שהחסנתן בבית הסחורה אינה אסורה עפ"י התקנות, יש לתתן בבית סחורה שניתן עליו רשיון לכך מטעם המנהל, בהתחשב עם התנאים שיקבעו לכך.

סחורות החייבות במכס אפשר לתתן בבית הסחורה מס' 30 לש' 1934

(2) רשאי המנהל לפרש באותו רשיון באיזה אופן מותר לאצור איזו סחורה בבית סחורה, ואיזה מין סחורה מותר לאצור בבית סחורה.

72. בתי סחורה בעלי רשיון יכולים להיות משני סוגים —

סוגי בתי סחורה

(א) בתי סחורה כלליים שישמשו להחסנת סחורות בכלל;

(ב) בתי סחורה פרטיים שלא ישמשו אלא להחסנת סחורות שהנן רכוש של בעל הרשיון.

73. (1) רשיונות לבתי סחורה ינתנו לתקופת שנה אחת החל מהיום הראשון בינואר שבכל שנה, ויש לחדשם מדי שנה בשנה באותו היום.

תקופת הרשיון לבית הסחורה

(2) יכול הנציב העליון לקבוע בתקנות את התנאים שעל פיהם יש לתת רשיון לבית סחורה, ואת דרגת המסים שישלמו בעד רשיונות כאלה.

מס' 30 לש' 1934

(3) המסים הקבועים ישולמו למפרע מדי שנה בשנה; ואם באיזו שנה לא שולם המס בעד רשיון לבית סחורה עד היום הראשון בינואר, יחדל תקפו של הרשיון החל מאותו תאריך.

74. (1) הנציב העליון רשאי בכל זמן שהוא לבטל רשיון לבית סחורה סמכותו של הנציב העליון לבטל רשיון של בית סחורה בשל סבה מספקת.

(2) הודעה על הבטול תפורסם בעתון הרשמי וגם תמסר בכתב לבעל הרשיון.

75. (1) משיבוטל רשיון או משיחדל תקפו, ישולם המכס על הסחורות תוצאת בטולו של רשיון וכו' האצורות בבית המכס, או תשלחנה הסחורות לחו"ל או תועתקנה לבית סחורה מקויים אחר תוך זמן שהמנהל יצוה.

(2) סחורות שלא הוצאו או שלא הועתקו משם כאמור, תלקחנה ע"י מנהל המכס המקומי לבית המכס הקרוב ביותר על חשבון בעליהן ותמכרנה, ובדמי המכר ינהגו כפי שיקבע.

76. כל בית סחורה שניתן עליו רשיון בזמן תחלת תקפה של פקודה המשכת רשיונם של בתי הסחורה הקיימים זו, יחשב כבעל רשיון לכך עפ"י פקודה זו למשך תקופת אותו רשיון ויהא חייב בתשלום המסים בהתאם להוראות כל הסכם קיים עם ממשלת פלשתינה (א"י).

77. משהעלו איזו סחורה ליבשה כדי לאצרה בבית הסחורה, או מיד על הפקיד לערוך חשבון מסחורות שהועלו על היבשה כדי להחסינן בבית הסחורה לכשיהא אפשר הדבר לאחר מכן, על הפקיד לערוך חשבון מיוחד מן הסחורות ולרשום אותו חשבון בפנקס שיוכן לכך.

78. כשהסחורה שנרשמה לצורך החסנה בבית הסחורה הונחה כהלכה גמר ההחסנה בבית הסחורה בבית הסחורה, חייב הפקיד להעיד שההחסנה הושלמה, ע"י שיחתום קבלה בעד הסחורה.

79. (1) סחורה שנרשמה לצורך החסנה בבית הסחורה, ולא הוחסנה כך העתקת הסחורה לבית הסחורה ע"י מנהל המכס המקומי ע"י הבעלים, רשאי מנהל המכס המקומי להעבירה לבית הסחורה.

(2) על בעל הרשיון של בית הסחורה לשלם את כל ההוצאות הכרוכות בהעברת הסחורה שהועברה ע"י מנהל המכס המקומי, ותהא לו זכות העיקול על הסחורה בעד הוצאות כאלה.

באיו צרורות
תושמנה סחורות

80. סחורה שנרשמה לצורך החסנה בבית הסחורה תונח בבית הסחורה באותם הצרורות שבהם הוכנסה לארץ, פרט לסחורה שנארזה מחדש ברציף אשר תונח באותם הצרורות שבהם היתה הסחורה נתונה כשנערך החשבון.

חובת בעל הרשיון

81. על בעל הרשיון של כל בית סחורה —

(א) לערום ולערוך את הסחורה בבית הסחורה באופן שיהא אפשר בכל עת לגשת לכל צרור ולבדקו ;

(ב) להספיק מאורות מספיקים ומאזני צדק, משקלי צדק ומדות נכונות לשמושו של הפקיד ;

(ג) למצוא את כל הפועלים והחמרים הדרושים לאצירתן של הסחורות בבית הסחורה, בדיקתן, אריותן, סימונן, סגירתן בחביות, שקילתן, ובדיקת כמותן בכל זמן שמנהל המכס המקומי ירצה בכך ;

(ד) להספיק משרדים לעובדים כדי הנחת דעתו של המנהל.

אחריותו של בעל הרשיון

82. על בעל הרשיון של כל בית סחורה לשלם מכס על כל הסחורות שבבית הסחורה שהוצאו שלא ברשות מבית הסחורה שלו ועל כל הסחורות שבבית הסחורה שלא הוגשו לפקיד משדרש זאת, חוץ אם ניתן חשבון בשביל סחורות כאלה באופן המניח את דעתו של מנהל המכס המקומי, ונוסף על כך יפסיד בעל רשיון כזה סך חמשה פונט על כל צרור או חבילה שהוצאו כך או שלא הראום, או יהא חייב לשלם את כפל המס.

פתיחת בית סחורה

83. (1) אסור לשום אדם לפתוח כל בית סחורה או לגשת לסחורה שבו אלא ברשות.

(2) כל העובר על סעיף זה יאשם בעברה ויהא צפוי לקנס של מאתיים פונט.

מנהל המכס המקומי
יוכל לצוות להוציא
את הסחורה מבית
סחורה פרטי ולהעתיקה
לבית סחורה כללי

84. יכול מנהל המכס המקומי לדרוש מבעליה של כל סחורה בכל בית סחורה פרטי להוציא משם את סחורתו ולהעתיקה לאיזה בית סחורה כללי או לשלם את המכס בעד הסחורה, במשך זמן שמנהל המכס המקומי יקבענו, ואם לא מלאו אחרי הצו יוכל מנהל המכס המקומי למכר את הסחורה ולעשות בדמי המכירה כפי שנקבע.

85. אם באיזו עת שהיא נמצא בצרור של סחורות שהוכנסו והושמו בבית הסחורה, איזה פגם שאי אפשר ליחסו להפסדה טבעית או לכל סבה צודקת אחרת, יהא בעל הרשיון של בית הסחורה, עפ"י דרישה בכתב מאת מנהל המכס המקומי, צפוי לשלם כפל המס על הכמות או על ערך הסחורה שהושמה לכתחלה בבית הסחורה.
86. סחורה בת מכס שהושמה בבית סחורה בר רשיון, ישולם המכס בעדה בתוך שלש שנים מהיום הראשון שבו הושמה לכתחילה בבית הסחורה, מלבד אם מרשה המנהל להניח את הסחורה בבית הסחורה לתקופה ארוכה יותר, ואם לא שולם המכס כאמור מותר למכור את הסחורה ויעשו בדמי המכר כפי שיקבע.
87. לכל פקיד תהא בכל עת מתאמת זכות הכניסה לכל חלק מכל בית סחורה והסמכות לבדוק את הסחורות שבבית הסחורה ולצורך זה יוכל לדרוש מאת בעל הרשיון להכניסו; ואם לא נשמע לו בעל הרשיון יוכל מנהל המכס המקומי לפתוח בכח את בית הסחורה או כל בית אחר שיהא צורך לעבור דרכו על מנת להכנס לבית הסחורה.
88. סחורה שבבית הסחורה יכול פקיד למוד אותה מחדש ולשקלה מחדש או לבדקה בין עפ"י הוראות מאת מנהל המכס המקומי או עפ"י בקשתו ועל חשבוננו של הבעל, ומס ישולם עפ"י התוצאות, מלבד אם יש נימוק המתקבל על הדעת שעל יסודו יש להניח כי איזה חלק מן הפחת או מן ההפרש נגרם ע"י אמצעים בלתי הוגנים.
89. סחורה שבבית סחורה מותר להוציאה מבית הסחורה בלא תשלום מס, לצורך תערוכה פומבית או לכל מטרה דומה אחרת לאותו הזמן ובאותן הכמויות שהמנהל יאשרם, ובלבד שינתן בטחון להחזרת הסחורה או לתשלום המכס.
90. מנהל המכס המקומי יוכל להרשות את מביא הסחורה (אימפורטר) להוציא דוגמאות לא גדולות ביותר מהסחורה שבבית הסחורה בלא רשימה ובלא לשלם מכס, פרט למכס שצריך יהיה סוף סוף לשלמו בעד הפחת שבכמות המקורית.
91. יכול מנהל המכס המקומי להרשות את הבעלים או אדם אחר הממונה על סחורה שבבית סחורה למיינה, להבדילה, לארזה או לארונה מחדש פעולות בבית הסחורה

פחת בסחורה שהחסינוה
בבית הסחורה

מכס בעד סחורה שהושמה
בבית הסחורה ישולם
תוך שלש שנים

הפקיד יוכל להכנס
לבית הסחורה

מדידת סחורה מחדש
ושקילתה מחדש

סחורות לתערוכה

סדור דוגמאות של
סחורות הנתונות
בבית סחורה

ולעשות בה אותם השנויים החוקיים או הסידורים או המיון שיהיו נחוצים לצורך שמירתה של אותה סחורה, או לשם הכנתה למכירה, למשלוח, או לחלוקתה באופן חוקי, וכן להרשות שכל חלק מסחורות כאלה שהובדל כך ואינו שוה את המס המוטל עליו, יושמד מבלי שישלמו מכס בעד החלק שהשמידו בדרך זו.

92. סחורה הנתונה בבית הסחורה והיא חייבת במס „אד ולורם“ ונתפחתה כשהיא בבית הסחורה מותר להעריכה מחדש עפ"י בקשת הבעלים ועפ"י התוצאה ישולם מס המכס לכשיתברר למנהל המכס המקומי שההתפחתות נגרמה דרך מקרה.

הערכת הסחורה מחדש

93. (1) יכול המנהל לצוות שכל סחורה בבית הסחורה שאינה שוה, לדעת מנהל המכס המקומי, את המכס המוטל עליה, תושמד, ויוכל למחול על תשלום המכס.

סחורות שאינן שוות את המס מותר להשמידן

(2) בעליה של כל סחורה שהושמדה ישלם לבעל הרשיון של בית הסחורה או למנהל המכס המקומי, מקום שהיתה הסחורה בבית סחורה של בית מכס, את התשלומים הנוספים על המכס שצריך לשלמו בעד הסחורה שהושמדה.

94. (1) סחורה העשויה להתלקת, להתפוצץ או להתנפץ על נקלה אסור להניחה בבית הסחורה אלא עפ"י רשות מאת מנהל המכס המקומי.

סחורות העלולות להתלהב או להתפוצץ

(2) כל סחורה כזו שלא ניתנה בעדה רשות החסנה בבית הסחורה ע"י מנהל המכס המקומי מותר להניחה בכל מקום בטוח שמנהל המכס המקומי יאשרנו, וכשתהיה מונחת כך תחשב כאילו היא בבית סחורה של בית מכס ומנהל המכס המקומי יוכל למכרה כתום ארבעה עשר יום מלבד אם פיננו משם את הסחורה כחוק.

(3) הוצאות סילוקה, הבטחתה ושמירתה של סחורה כזאת עד למכירתה תהיינה נזקפות על הסחורה עצמה.

95. סחורה שהושמה בבית סחורה מותר לרשמה —

רשימת סחורה בבית סחורה

(א) לתצרוכת בארץ ; או

(ב) לאקספורט לחו"ל ; או

(ג) להעברתה על מנת להחסינה בבית סחורה אחר.

96. סחורה שהונחה בבית סחורה או נרשמה לכך או שנרשמה למסירה המנהל יוכל לשחרר ממכס סחורה של בית סחורה שאבדה או נשמדה מבית סחורה, ואבדה או נשמדה מחמת מקרה שאי אפשר היה להמנע ממנו, בין בהיותה על האניה ובין בשעה שהעתיקה ממקומה או העלוה ליבשה או בעת התקבלה לבית הסחורה או כשהיתה בבית הסחורה, יכול המנהל למחול או לותר על המכס המגיע בעדה או ששולם בעדה, כולו או מקצתו.

97. סחורה שנרשמה כהלכה לשם מסירה מבית הסחורה לצורך העברתה למקום אחר או לצורך אקספורט ואבדה או נשמדה מחמת מקרה שאי אפשר היה להמנע ממנו, בין בשעה שמסרוה מבית הסחורה או כשנשלחה משם, יכול המנהל למחול או לותר על המכס המגיע בעדה או שכבר שולם בעדה, כלו או מקצתו.

98. סחורה שנרשמה לתצרוכת בארץ או לאקספורט או לפינוי, לאחר שנרשמה אותה סחורה לשם החסנה בשעת הבאתה או בשעת פינויה ולפני נתינתה ממש בבית הסחורה, יהא דינה של אותה סחורה כדין סחורה מוחסנת ומותר למסרה לתצרוכת בארץ או לאקספורט או להעברה כאילו שמו את הסחורה ממש בבית הסחורה.

מחסיני מכס.

99. (1) יכול הנציב העליון לקבוע בצו מזמן לזמן מחסני-מכס.

מחסני-מכס
מס' 30 לש' 1934

(2) יש לשלם מסים בעד כל סחורה ששמוה או הניחה בכל מחסן מכס לפי הדרגא שתקבע.

(3) המנהל רשאי למחול על מסים אלה או על חלק מהם אם הופסדה איזו סחורה או אבדה לרגל מקרה שאי אפשר היה להמנע ממנו או במקרים אחרים, כפי שיקבע.

100. יכול המנהל בצו לקבוע שכל בית סחורה בעל רשיון ישמש מחסן מכס, עפ"י כל תנאי המפורט בצו.

בתי סחורה בעלי
רשיון יכולים לשמש
כמחסני מכס

חובה לשלם מסים בטרם
יוציאו את הסחורה מהמכס

101. כל המסים ישולמו בטרם יוציאו את הסחורה מהמכס.

102. סחורה שנרשמה ברשימה הקבועה לשם הנחה במחסן המכס ולא פיגוה כחוק במשך שנה אחת לאחר שהניחיה שם, יכול המנהל המקומי למכרה. הסמכות למכור

103. יכול המנהל לסרב להתיר את מסירת הסחורה המונחה במחסן המכס עד שלא תמסרנה לו הוכחות מספיקות ששולמו דמי המטען של הסחורות ודמי העלאתן ליבשה. תשלום הוצאות

חלק וי—הוצאת סחורה לחו"ל

אקספורטים אסורים ומוגבלים.

104. (1) רשאי הנציב העליון בצו * לאסור, לצמצם או להסדיר את דבר הוצאת כל סחורה או סוג סחורות מפלשתינה (א"י) או מכל אזור או מקום בארץ הנ"ל אם בדרך הים, היבשה או האויר. הסמכות לאסור אקספורטים

(2) צו עפ"י סעיף זה יוכל לפרט כל סחורה או סוג סחורה בין בכלל ובין בפרט, ולאסור, לצמצם או להסדיר את האקספורט בין לכל המקומות או לאיזו ארץ מסוימת או למקום מסויים.

105. (1) אין להוציא מן הארץ שום סחורה אסורה. אקספורטים אסורים מוגבלים

(2) סחורה שאסור באותה שעה להוציאה או הנתונה לפקוח עפ"י פקודה זו או עפ"י כל פקודה אחרת הנוהגת באותה שעה בפלשתינה (א"י) או בהרשאתה, אין להוציא מן הארץ אלא בהתאם להגבלות או לתקנות החלות עליה.

כוללת סחורה לחו"ל.

106. סחורה מוחסנת בבית הסחורה או סחורה שעומדים לתבוע עליה מכס מוחזר או סחורה שעומדים להעבירה מספינה לספינה, לא תוצא לחו"ל בספינה שמשקל משאה פחות משישים טונים רשומים. משקל המשא של ספינה שמוציאים בה סחורות ידועות

107. בטרם יטענו איזו סחורה על גבי ספינה או בקרון רכבת או באמצעי הובלה לאקספורט צריך לרשמה באופן הקבוע כסחורה היעודה לאקפורט. תנאי האקספורט

* עיין "מראי מקומות" בסוף הכרך.

108. סחורה הנתונה לפקוח בית המכס והיעודה להוצאה דרך הים או טוענין סחורה על ספינה מן הרציף וכו' להעברתה דרך החוף או סחורה שיש ברצון בעליה לדרוש עליה מכס מוחזר, תוטען על אניה ישר מן הרציף או ממקום מקויים אחר, או לאחר שהעבירה לספינה בסירה בעלת רשיון ישר מרציף או ממקום מקויים אחר.

109. סחורה שנרשמה לצורך אקספורט ולא נשלחה במסלת הברזל או סחורות שנועדו להוצאה לחו"ל ולא הוצאו באמצעי הובלה אחר, לפי הרשימה.

(א) חייב בעליה להודיע מיד את העובדא לפקיד ולתקן את רשימת הסחורות שלו;

(ב) אם היתה הסחורה חייבת במכס, תושם מיד בבית הסחורה או תרשם מחדש למען תוצא לאח"כ.

110. מנהל המכס המקומי רשאי לדרוש מאת בעלי הסחורה להראות לו כל סחורה שנרשמה לאקספורט ואם היתה הסחורה חייבת במכס, — ליתן בטחון שהסחורה תורד מן הספינה או תמסר באותו המקום הנזכר ברשימה, או בכלל למסור עליה דו"ח כדי הנחת דעתו של מנהל המכס המקומי.

111. (1) רב החובל של כל ספינה לא יפליג עם ספינתו מכל חוף בלא תעודת הפלגה שיקבל תעודת הפלגה ממנהל המכס המקומי.

(2) אניה שהפליגה מחוף בפלשתינה (א"י) ולא עמדה באותן התחנות שהמנהל יקבען לשם ירידת פקידים מאניות כאלה או לשם בדיקה נוספת קודם להפלגתה, קונסין את רב החובל שלה בסך עשרים פונט; ואם הפליגה אניה מכל חוף או מקום כשהיא מסיעה פקידי מכס או פקידי ממשלה אחרים המצויים בה, בלא הסכמתם של אלה, קונסין את רב החובל שלה בסך מאה פונט.

112. בטרם תנתן כל תעודת הפלגה, על רב החובל של הספינה או בעליה מה דרוש כדי לקבל תעודת הפלגה להגיש דו"ח על הפלגתו כפי שיקבע, וחייב הוא —

(א) אם משקל הספינה פחות מ-300 טונים רשומים, — למסור למנהל המכס המקומי מניפסט על סחורת האקספורט שבה;

- (ב) להשיב על שאלות בענין הספינה ומטענה, מלחיה, נוסעיה, צידתה וקו נסיעתה ;
 (ג) להראות מסמכים בנידון הספינה ומטענה.

113. בהתחשב עם הוראות הסעיף הקודם, חייב רב החובל של הספינה, או בעליה או סוכנה למסור למנהל המכס המקומי מניפסט על סחורת האקספורט במשך ארבע ועשרים שעה לאחר הפלגתה המוחלטת של הספינה או לאחר מועד נוסף, ככל אשר יקבע המנהל.

מסירת המניפסט

מס' 2 לש' 1932

114. אסור לרב החובל של ספינה להרשות לטעון על ספינתו כל סחורה, פרט לחפצי נוסעים המפורטים או נזכרים במניפסט על סחורת האקספורט, אלא אם כן מלאו אחרי התנאים שנקבעו בסעיף 107.

הוצאת סחורות שלא פורטו במניפסט.

115. (1) יכול המנהל המקומי להרשות לרב החובל או לבעליה של כל ספינה לתקן כל טעות ניכרת במניפסט או למלא בו כל השמטה שחלה בו, לדעת המנהל, בעקב מקרה או שגגה, במסרו מניפסט מתוקן או נוסף, ואם ימצא המנהל לנכון, רשאי הוא להטיל עליו את המס שייקבע לכך.

תקן המניפסט של סחורת האקספורט

(2) אסור לתקן שום מניפסט של סחורת אקספורט אלא כפי שנקבע בהוראות סעיף-קטן (1).

116. אין נותנין שום תעודת הפלגה לכל ספינה כל זמן שלא הוגש חשבון על דבר מטענה וצידתה שטענום מחופי חוף, כדי הנחת דעתו של המנהל המקומי, ולא תנתן תעודה כזאת אם לא נתקיימו כדין כל שאר הדרישות המשפטיות ביחס לאותה ספינה ולמטעני האקספורט או האימפורט שלה.

תנאי ההפלגה.

117. רב החובל של כל ספינה המפלגה מכל חוף חייב לעצור את ספינתו, אם נדרש בכך, בתחנת העמידה שנקבעה לחוף, ועליו להקל על הפקיד את העליה לספינה בכל האמצעים האפשריים, ובלא הסכמת הפקיד אסור לו להפליג עם ספינתו מכל חוף כל עוד נמצא הפקיד על הספינה לרגל מילוי תפקידו.

את הספינה צריך להצמיד בתחנה הנכונה

118. לאחר הפליגו חייב רב חובל של כל ספינה,

רב החובל ימסור חשבון על סחורות חסרות

(א) להראות את תעודת ההפלגה — אם נדרש בכך מטעם פקיד ;

(ב) להגיש חשבון כדי הנחת דעתו של המנהל המקומי על כל סחורה שפורטה או נזכרה במניפסט של סחורת האקספורט ואינה מצויה בספינתו.

סחורה שהוטענה לצרכי אקספורט אסור להוציאה מן הספינה ואסור לפרקה.

119. סחורה שהוטענה לצרכי אקספורט דרך הים, היבשה, או האויר, אסור להוציאה מן הספינה או לפרקה בלא רשות מאת מנהל המכס המקומי.

תעודת העלאה ליבשה

120. עפ"י דרישת המנהל חייב האקספורטר להראות תעודה מאת פקידי המכס הראשי בחוף שאליו נועדה הסחורה, המוכיחה כי סחורה הנתונה לפקוחו של בית המכס הועלתה כחוק אל היבשה עפ"י רשימת האקספורט, ומנהל המכס המקומי יכול לאסור על אדם להוציא לחו"ל סחורה אחרת הנתונה לפיקוח המכס, אם לא הראה בתוך זמן מתאים תעודה על דבר העלאתם ליבשה של הסחורות שהוציא לחו"ל קודם לכן או אם אינו מוסר דין וחשבון על אותן סחורות להנחת דעתו של מנהל המכס המקומי.

סחורות המוצאות בדרך היבשה או באויר.

121. (1) סחורה היעודה להוצאה לחו"ל ביבשה שלא במסלת הברזל, או היעודה להוצאה בדרך האויר. * צריך להביאה לבית המכס הקרוב ביותר למקום האקספורט.

(2) אם בית המכס אינו על הגבול צריך להוביל את הסחורה, לאחר בדיקתה, אל הגבול בדרך קבועה, בלא לנטות הצדה, ולהוציאה משם.

(3) סחורה הנתונה לפיקוח המכס והוצאה במסלת הברזל תשלח בקרון רכבת חתום כהלכה ע"י הנהלת המכס.

(4) אפשר לדרוש מניפסט על סחורת אקספורט לגבי כל אמצעי הובלה להוצאת סחורות בדרך היבשה או בדרך האויר.

חלק זי — צידת אניות.

122. צידת אניות בין שטעונה בחופים בחו"ל ובין שטעונה בפלשתינה השמוש במחסן אניה. (א"י), לא תשמש אלא לצורך הנוסעים ועובדי האניה ולצורך האניה, מלבד אם גרשמה לתצרוכת בארץ או אם נקבע אחרת.

123. אין להשתמש בשום צידת אניות שלא כאמור בסעיף הקודם ואין לפרקה או להעלותה ליבשה אלא ברשות מנהל המכס המקומי.

124. צידת אניות שטענוה מבית סחורה בלא תשלום מכס, או שטענוה על תנאי של תשלום מכס מוחזר, תשאר חתומה בחותמת הנהלת המכס כל זמן שהאניה נמצאת באחד החופים או המקומות בפלשתינה (א"י), או בהפליגה מאחד החופים או המקומות הללו לחוף או למקום אחר, בטרם תפליג לחלוטין לארץ נכריה.
125. צידה עודפת שבאניות מותר, ברשות מנהל המכס המקומי, לרשמה כדרך שרושמינ סחורה או מותר להחסינה בבית סחורה על מנת שתשמש לאח"כ כצידת אניות.
- צידת אניות התא חתומה בחותמת עורך של צידה מותר להעלות ליבשה ברשות.

חלק ח' — מסי המכס.

תשלום הכנסים וחישובם בכלל.

126. פרט למותנה בסעיף 138, ישולמו כל מסי המכס בהתאם לתעריף הנוהג בזמן שהפקיד המתאים מאשר את רשימת הסחורה לשם מסירתה לתצרוכת בארץ.
127. הוטלו המסים לפי המשקל או המדה, מבררין את משקלה או מדתה של הסחורה בהתאם למשקלות ולמדות שנתאשרו מטעם הנהלת המכס.
128. הוטלו המסים לפי כמות מפורטת, או לפי משקל, מדה או שוי מפורטים, יחולו המסים לפי היחס על כל כמות, משקל, מדה או שוי, בין שהם גדולים מהם ובין שהם קטנים מהם.
129. כל אימת שהסחורה נמכרת או מוכנה למכירה, או שהיא ידועה כסחורה בעלת מדה או משקל גדולים ממדתה או משקלה הממשיים, מטילין עליה את המס בהתאם לאותה מדה או לאותו משקל הנוכחים בראשונה.
130. המכס המגיע בעד סחורה שנרשמה לתצרוכת בארץ ישולם בבית המכס שבחוף הכנסיה או בבית מכס קבוע הכל לפי הענין.
131. לתכלית קביעת מכס „אד ולורם“ יקובל כשווי של כל חפץ המחיר שאימפורטר היה נותן תמורתו אילו נמסרה הסחורה במחסן הערובה או במקום האימפורט, לאחר תשלום מס מטען ודמי בטוח, ובהתחשב עם הוראות סעיף 153 ישולם המס על אותו שווי כפי שייקבע ע"י המנהל.
- אימתי קובעין את שער המכס. מס' 2 'ג' 1932 משקלים ומדות. מסים יחסיים. כיצד קובעין את המכס על סחורה שהוכנה לפי מדה או משקל מסויימים. מקום תשלום המסים. קביעת מסי אד ולורם.

132. (1) יכול המנהל לדרוש מבעל הסחורה לציין את מקום הקניה ותאריכה ואת השם והתואר של הפירמה שממנה נקנתה הסחורה, או להמציא לו כל ידיעה אחרת שימצא צורך בה לשם בירור דיוקו של השוי לצורך תשלום המס, ודיוקם של שאר פרטים הרשומים בפקטורה.

(2) אם לא מסר בעל הסחורה ידיעות כאלה יאשם בעברה ויהא צפוי לקנס של מאה פונט.

133. אם הסחורה ממוינת או אפשר למיינה בשני סוגים או יותר, ומטילין את המכס הגבוה ביותר, וכתוצאה ממיון זה יהא הבדל בסכום המכס הרי, כשההבדל הנובע מתוך זה הוא הבדל בין חובת מכס ובין פיטורין ממכס, מטילין על הסחורה מכס, וכשההבדל הנובע מתוך זה הוא הבדל בין שעור מכס אחד לשעור מכס אחר או שעורי מכס אחרים, מטילין את המכס הגבוה שבהם.

134. כשסחורות החייבות במס לפי ערכי „אד ולורם“ מורכבות משני חלקים נפרדים או יותר, מטילין על כל חלק וחלק את המכס המוטל על הסחורה בשלמותה, ואפילו הובא אותו חלק בפני עצמו.

135. סחורה שלא פורטה במקום אחר בתעריף והיא מורכבת משני חמרים או יותר, וכל החמרים או מקצתם חייבים במכס — מטילין עליה את המכס הגבוה ביותר המוטל על החמרים.

136. סחורה שהוטל עליה מכס על פי המדה, תערם לערמות, תאסף למירד לצורך המס, לגלים, תמויין, או תנתן במסגרת על חשבון בעל הסחורה, או שתועמד בדרך אחרת, כפי שידרוש המנהל המקומי, כדי שתהא אפשרות למוד את מדתה ולדעת את חשבונה; וכל אימת שימודו את הסחורות הללו כשהן בכמויות בלתי ארוזות, תקבע המדה כדי היקף כל הגל או הערמה.

137. סחורה החייבת במכס לפי שעורי „אד ולורם“ ונמכרה ע"י הנהלת המכס, יחשב המחיר שנתקבל במכירתה כשווי הסחורה.

138. סחורה בת מכס הכלולה בדו"ח של כל ספינה או של אמצעי הובלה יבשתי או של אוירון ולא הראו אותה לפקיד, חייב רב החובל או בעליהם או סוכנם של הספינה או של אמצעי ההובלה היבשתי או של האוירון לשלם את המכס בעד אותה סחורה עפ"י דרישה מאת מנהל המכס המקומי ולפי הערכתו

המנהל יוכל לדרוש שימציאו לו ידיעות מפורטות.

מטילין את המכס הגבוה ביותר.

מס על חלקי סחורה

סחורות המורכבות משני חמרים או יותר.

מירדה לצורך המס.

שוי הסחורות כשהן נמכרות ע"י הנהלת המכס.

תשלום מכס בעד סחורה הרשומה במניפסט של הספינה אלא שלא הראו אותה

עפ"י שער המכס שהיה נוהג בשעה שנמסר דו"ח על הסחורה, חוץ אם נמסר למנהל המכס המקומי באור על אותה סחורה כדי הנחת דעתו.

139. (1) כל סחורה שהובאה לארץ ולא שלמו בעדה מכס מחמת שהיא רכוש חילות הוד מלכותו, או מחמת שהיא רכוש של חברה, פירמה, או אדם שהותר להם בדרך חוזה או בדרך אחרת להביאה מבלי לשלם בעדה מכס, והוצאה למכירה — תהא חייבת במכס לפי שער המכס המוטל על סחורה דומה לה שאינה רכוש החילות הללו או שאינה רכוש חברה, פירמה או אדם כנ"ל.

מכירת סחורה שהובאה מבלי תשלום מכס ע"י חילות הוד מלכותו.

(2) כל הגורם למכירתה של סחורה כזאת עליו להמציא למנהל, קודם המכירה, פרטים על דבר המכירה, ובכספי פדיון המכירה ישלם למנהל את המכס שיהא מגיע בעד אותה סחורה.

140. בהתחשב עם התנאים הקבועים מותר למסור דוגמאות קטנות מכמויות גדולות של סחורות הנתונות להשגחת המכס, בלא תשלום מכס.

דוגמאות.

141. אם לאחר שנעשה הסכם למכירתה או מסירתה של הסחורה ששולם בעדה מכס, חל במכס שנגבה שנוי הפוגע בסחורה, בטרם נרשמה לתצרוכת בארץ, יהא ההסכם נתון לתנאים דלקמן אם אין תנאי מפורש הקובע את ההפך.

שנוי הסכם אגב שנוי במס המכס.

(א) אם השנוי הוא מס חדש או מוגבל, רשאי המוכר, אחרי שלמו את המס החדש או המוגבל, להוסיף את ההפרש על המחיר המוסכם;

(ב) אם השנוי גורר עמו את בטול המס או הפחתתו, רשאי הקונה להפחית מן המחיר המוסכם את ההפרש שנתהוה ע"י השנוי.

142. בהתחשב עם הוראות סעיף 126, אם יהא דרוש לצורך אחת ממטרות פקודת המכס לקבוע את הזמן המדוייק שבו יהא תוקף להבאתה של איזו סחורה, הרי יחשב כזמן מדוייק אותו הזמן שבו באה האניה הנושאת עמה את הסחורה לתוך תחומי החוף אשר בו תרשם האניה הזאת ואשר בו תפורק הסחורה; ואשר לסחורה המובאת שלא בדרך הים יחשב הזמן שבו עברה הסחורה את הגבול כזמן שבו הובאה הסחורה.

הגדרת זמן הבאת סחורה

143. לממשלה יהא שעבוד ראשון ועליון על כל סחורה הנתונה להשגחת המכס, יהיה מי שיהיה מקבל הסחורה, למען הבטח את תשלום כל המיסים והחובות

בית מסי-מכס

החלים על אותה סחורה, יהיה מי שיהיה האיש החייב בתשלומים, וכל הקנסות המוטלים על המקבל או על השולח.

144. (1) יחד עם רשימת הסחורות ימסרו את כל הפקטורות, פוליסות הביטוח, שטרי-המטען, שטרי-החבילות, המכתבים ושאר המסמכים השייכים למשלוח הסחורות והמראים את שוי הסחורה במקום שם נקנתה, יחד עם דמי המטען, דמי הבטוח ושאר תשלומים החלים עליה.

(2) היתה הסחורה ממין הסחורות שהוצאתן או הבאתן טעונה רשיון, מגישים את הרשיון יחד עם הרשימה.

(3) המנהל רשאי לדרוש שתוגש העתקה מכל פקטורה יחד עם הפקטורה המקורית שתהא חתומה בחתימת ידו או בחותמתו של המזמין או הבעלים. במקרה זה תשאר הפקטורה המקורית שמורה בידי רשות המכס, ולאחר שהוצאה הסחורה מן המכס מותר להחזיר לבעלים העתקה מן הפקטורה המקורית.

145. כל הפקטורות והתעודות בנוגע לסחורות המובאות מחו"ל תכלולנה פרטים בפקטורה אותם הפרטים שיקבעו, ורשאי המנהל שלא לקבל פקטורה או תעודה שאין בהן אותם הפרטים.

146. כשהמחיר הרשום בפקטורה אינו מבוטא בכסף פלשתינאי (א"י) המרת המחיר שלא פורט בכסף פלשתינאי (א"י). רשאי המנהל לקבוע את שער החליפין שעל פיו יומר מחיר הפקטורה לצורך פקודות המכס.

147. (1) אם הוטל מכס על הסחורה לפי ערכי „אד ולורם“, הרי אם יש לו למנהל יסוד להאמין שהשוי שהודיע עליו המביא או סוכנו הוא נמוך ביותר, רשאי הוא ליטול את המכס בעין או לקחת את הסחורה עצמה, לאחר שימסור הודעה למביא או לסוכנו ולאחר שישלם את שוי הסחורה כפי שהוצהר ע"י המביא או סוכנו בתוספת של חמשה אחוזים למאה.

(2) תשלום השוי הזה, יחד עם החזרת כל מכס ששולם בעד הסחורה, יוצאו לפועל בתוך שלושים יום מיום ההצהרה של המביא או של סוכנו.

148. (1) במקרים הבאים יכול המנהל להחזיר מכס, ליתן הנחה או החזרת מכס למחול על המכס, הכל לפי הענין:

(א) אם ניזוקה או נבזזה הסחורה החייבת במכס „אד ולורם“ קודם לכניסתה לפלשתינה (א"י) ;

(ב) אם אבדה הסחורה החייבת במכס „אד ולורם“, ובלבד שיתברר למנהל המכס המקומי שהאבדה חלה מחוץ לפלשתינה (א"י) ;

(ג) אם הפקידו את הסחורה החייבת במכס מיוחד, כולה או מקצתה, בידי בית המכס, על מנת שימכרנה או ישמידנה, מחמת שחלו בה היזקות ;

(ד) אם אבדה הסחורה החייבת במכס מיוחד, ובלבד שיתברר למנהל המכס המקומי שהאבדה חלה מחוץ לפלשתינה (א"י) ;

(ה) אם נזוקה או הושחתה הסחורה החייבת במכס „אד ולורם“ בהיותה ברשות בית המכס ;

(ו) אם הושמדה סחורה החייבת במכס מיוחד, כשהיתה ברשות בית המכס, או אם נזוקה כשהיתה ברשות בית המכס והפקידו אותה בידי בית המכס למכירה או להשמדה ;

(ז) אם שולם מכס מחמת טעות עובדתית בולטת.

(2) אין להחזיר מכס או ליתן הנחה עליו או למחול עליו אלא אם כן הוגשה תביעה לכך קודם להוצאת הסחורות מרשות בית המכס.

149. (1) אם נגבה מס מכס שלא בסכומו המלא או אם הוחזר מס מכס בטעות חייב האיש שנגבה ממנו המכס, או האיש שהמכס הוחזר לו בטעות לשלם את ההפרש, או לשלם חזרה את המכס שהוחזר לו, עפ"י דרישה מצד המנהל המקומי.

אם לא שולם מס המכס במלואו יש לגבות את ההפרש

(2) המנהל המקומי רשאי לסרב לאשר רשימה של סחורה השייכת לאתו אדם כל עוד לא שולם ההפרש או לא שולם בחזרה המכס שהוחזר בטעות.

150. אם שנתה הנהלת המכס אחד ממנהגיה בנוגע לסיוגה או למנינה של איזו סחורה לצורך תשלום מכס, באופן שהמכס המוטל על אותה סחורה

שנוי בשער המכס אינו מחייב חזרה

הופחת, לא יעשה שום אדם זכאי מתוך כך לקבל חזרה את ההפרש בסכום המס ששלם לפני שחל אותו שנוי.

151. תושב פלשתינה (א"י) הלוקח עמו לחו"ל או שולח לחו"ל סחורה שאפשר לזהותה בנקל, בין שהיא תוצרת הארץ ובין שהיא תוצרת חו"ל, בלא לקבל כל תשלום חזרה, או בלא שיוחזר לו המכס שכבר שולם עבורה, ולפני שיוציאה לחו"ל הוא מוסר הודעה למנהל בצירוף פרטים שיהיו מספיקים כדי לקבוע את זהות הסחורות. הרי בהתחשב עם הוראות סעיף 152 תהיה אותה סחורה פטורה ממכס בעת שיביא אותה חזרה, בתנאי שזהותה של הסחורה תוכח בצורה המניחה את דעתו של המנהל, וכי הסחורה תהא מובאת חזרה לארץ תוך שנה אחת מיום הוצאתה לחו"ל.

152. סחורה שהוצאה מפלשתינה (א"י) לארץ נכריה והובאה שנית לפלשתינה (א"י), תהא חייבת במכס כסחורה ממקור-נכר, מלבד אם הובאה חזרה בתוך שנה אחת מיום שהוצאה, ונתברר למנהל כי —

(א) הסחורה שהובאה חזרה היא אותה סחורה שהוצאה ולא תוקנה ולא שונתה ולא חודשה;

(ב) אם הסחורה המובאת שנית היא סחורת חו"ל — כי המכס שולם בשעה שהובאה הסחורה בפעם הראשונה;

(ג) אם הסחורה חייבת בתשלום מסי אקסייז — כי מסי האקסייז שולמו לפי השער שהיה נוהג בשעת ההבאה השניה;

(ד) כל מכס מוחזר שנתקבל בשעה שהוצאה הסחורה לחו"ל שולם חזרה למכס בעד אותה הסחורה שהובאה שנית:

ולעולם יהא טבק שהוצא מפלשתינה (א"י) והובא שנית לארץ חייב במכס.

153. (1) סחורה שהוצאה לחו"ל מבלי שהמוציא יקבל חזרה מכס שכבר שלם אותה, ושם תוקנה, שונתה, או חודשה, ומסר המוציא הודעה בכתב למנהל על הוצאת הסחורה לחו"ל בשעת ההוצאה, הרי כשתובא הסחורה שנית לארץ לא תהא חייבת במכס אלא לגבי דמי התקונים, השנויים, או החדושים, בצרוף דמי המטען וכל שאר ההוצאות אגב הוצאת הסחורה והחזרתה, אם הובאה הסחורה שנית תוך שנה מתאריך הוצאתה.

סחורה שהוצאה לחו"ל לשם תקון והובאה שנית תהא חייבת במכס רק על התקון בלבד

(2) המודעה שצריך למסרה בשעת ההוצאה תהא כפי שתקבע.

154. (1) אם נפלה מחלוקת בנוגע לסכום המכס או לשער המכס שיש לשלם בעד איזו סחורה, או בנוגע לשאלה אם איזו סחורה חייבת במכס עפ"י פקודות המכס, רשאי בעל הסחורה לשלם מתוך הבעת התנגדות את הסכום שהמנהל המקומי דורש ממנו כמכס בעד הסחורה, והסכום ששולם בדרך זו יחשב איפוא כסכום המכס הנכון המגיע בעד הסחורה, במדה שהדבר נוגע לבעל הסחורה, מלבד אם יוחלט ההפך במשפט שיובא עפ"י סעיף זה.

מחלוקת בנוגע
לשער המכס

(2) בתוך שלשה חדשים מיום התשלום רשאי בעל הסחורה להגיש משפט נגד הממשלה כדי לקבל בחזרה את המכס ששולם כאמור, כולו או מקצתו.

(3) אין להגיש שום משפט כדי לקבל חזרה סכום ששולם להנהלת המכס כמכס המגיע בעד סחורה אלא אם כן שולם הסכום מתוך הבעת התנגדות בהתאם לסעיף זה, ע"י שהמשלם יכתוב על גבי רשימת הסחורות את המלים „שולם מתוך הבעת התנגדות“ ובהוספת חתימת בעל הסחורה, או חתימת סוכנו.

חלק ט. — מכס מוחזר (Drawback) והכנסה ארעית של סחורות.

155. סכום המס ששולם בנכוי עשרה אחוזים ישולם חזרה, כפי שייקבע, בעד כל סחורה שהובאה לארץ, חוץ מספירטים, יינות ושכר וסחורות שהובאו בכמויות בלתי ארוזות, והמוצאת לחו"ל באותם הצרורות שבהם הובאה, או בצרורות שנארוזו מחדש במעמד פקיד:

מכס מוחזר

בתנאי שבכל מקרה כזה לא השתמשו בסחורה שתובעים בעדה מכס מוחזר בפלשתינה (א"י), וכי זיהו את הסחורה באופן המניח את דעתו של המנהל המקומי בחוף או במקום אחר שמשם מוצאת הסחורה, אגב השואתה עם פריטי החשבונות במקום ההבאה:

ובתנאי שהסחורה תוצא לחו"ל בתוך ששה חדשים מיום הבאתה, לפי התאריך בפנקסי המכס.

156. סכום המס ששולם יוחזר, בנכוי עשרה אחוזים, בעד כל מכוניות או אופני-מניע שהובאו לארץ ע"י אורח ולשמושו הוא:

מכס-מוחזר מיוחד
כשמביאים מכוניות
לזמן קצר

בתנאי שבשעת ההבאה תנתן הצהרה בטופס הקבוע לתכלית זו, וכי המכונת או אופני־המניע יוצאו חזרה לחו"ל תוך שלשה חדשים מיום הבאתם לפי התאריך הרשום בפנקסי המכס.

157. תביעה למכס־מוחזר תוגש בטופס הקבוע למנהל המכס המקומי. תביעות למכס מוחזר

158. (1) כל התובע מכס־מוחזר בעד אינו סחורה עליו להגיש עם הצהרה לתביעה התביעה הצהרה שהסחורה הוצאה לחו"ל, וכי בשעה שהוצאה הסחורה היה המצהיר זכאי במכס־מוחזר.

(2) בתביעה צריך לפרש את שמו של המצהיר, ואם הועברה התביעה בינתיים לאדם אחר, הרי חתימת המעביר על הקבלה כשהיא מקוימת בחתימת מקבל התביעה בהעברה תחשב הוכחה מספקת לסילוק המכס־המוחזר.

159. (1) בלא הסכמת המנהל אין לשלם תביעה למכס־מוחזר אלא הגבולות לסילוק תביעת מכס־מוחזר אם כן הוגשה תביעת התשלום בתוך שלשה חדשים מיום שטענו את הסחורה לשם הוצאה לחו"ל.

(2) המנהל רשאי לאסור את סילוקו של מכס־מוחזר, כלו או מקצתו, אלא שע"כ לא ישלול מאת הזכאי במכס־מוחזר כל אפשרות משפטית שתהא מגעת לו לתבוע אותו מכס־מוחזר.

160. (1) יכול הנציב העליון להרשות בצו * את הכנסתן הזמנית של סחורות מיוחדות בלא תשלום מכס, אם הסחורה מובאת כולה או בעיקרה כדי לעשות ממנה בארץ תוצרת או חפצים היעודים לחו"ל.

(2) תנאי ההבאה יהיו כפי שנקבע.

חלק י. — סחר החוץ

161. כל אניה הסוחרת, עובדת או הולכת מחוץ או מקום אחד בפלשתינה ספינות-חוץ (א"י) לחוף או למקום אחר בפלשתינה (א"י), ואין היא סוחרת, עובדת או הולכת לכל חוף או מקום מחוץ לפלשתינה (א"י), רואין אותה כספינת-חוץ העסוקה בנסיעה ליד החוף לצורך פקודה זו.

* עיין "מראי מקומות" בסוף הכרך.

162. רב החובל של ספינת-חוף לא ירשה להכניס סחורה מאניה אחרת לספינתו בים ולא להריק סחורה מאניתו לאניה אחרת בים אלא בהרשאת מנהל המכס המקומי, וכן לא ירשה לספינתו לנטות ממסלול נסיעתה אלא אם כן אנוס הוא לכך מחמת סבות שאין להמנע מהן או במסיבות שיבארן עם האפשרות הראשונה למנהל המכס המקומי בצורה המניחה את דעתו.

ספינות-חוף אסור להן לקבל מטען כשהן מפליגות בים ולא לנטות ממסלולן

163. (1) ברשות מנהל המכס המקומי רשאים בעליה של ספינת-חוף העסוקה בסחר-חוף להודיע על צאתה ובואה של הספינה, במקום רב החובל.

בעל הספינה רשאי להגיש הודעה על צאתה ובואה של הספינה

(2) הבעלים שיודיעו כך יהיו נתונים לאותן ההוראות וצפויים לאותם הקנסות שרב החובל של הספינה צפוי להם עפ"י פקודה זו.

164. בעליה או רב חובלה של ספינת-חוף חייב למסור למנהל המכס המקומי פרטים על כל מטען שבספינתו.

מסירת פרטים בדבר המטען

165. (1) רשאי הנציב העליון בצו לאסור, להגביל או להסדיר את ההובלה לאורך החוף של כל סחורה או סוג של סחורה, וכל מקום בפקודה זו שמדובר בו על איסור, הגבלה או הסדרה של אימפורט או אקספורט יכלול בו ענין סחורה שהובלתה לאורך החוף אסורה, מוגבלת או מוסדרת, כשענין הכתוב אינו סותר הכללה זו.

הפיקוח על סחר החוף

(2) הסדרת סחר-החוף בכללותו בכל הנוגע למכס תהא באופן הקבוע ועל פיו ינהלו את הפנקסים, יראו מסמכים וירשמו רשימות.

חלק יא. — סוכנים.

166. (1) כל בעל סחורה רשאי לקיים את הוראות פקודה זו. באמצעות סוכן שהורשה כהלכה.

סוכנים מוסמכים

(2) סוכן כזה יהא פקידו של בעל הסחורה בלבד או סוכן בית מכס המורשה כהלכה בהתאם להוראות פקודת סוכני בתי המכס :

פרק מה.

בתנאי שחפצי נוסעים יכול כל מי שממונה עליהם להוציאם מבית המכס.

167. כל פקיד רשאי לדרוש מכל סוכן להראות לו את כתב ההרשאה הראית כתב-ההרשאה של מרשהו שבשמו הוא משמש, לפי דבריו, ואם לא יראה הסוכן את כתב-ההרשאה רשאי הפקיד לבלי הכיר בו כסוכן.

168. כל המשמש סוכן של בעלים לצורך אחת ממטרות פקודות המכס אחריות הסוכנים יחשב כבעל הסחורה והא איפוא אחראי אחריות אישית לתשלום כל המגיע בעד הסחורה. ולמלוי כל אותן הפעולות בקשר עם הסחורות שהבעלים מחוייבים לעשותן עפ"י פקודות המכס; אך שום דבר האמור בזה לא יפטור את המרשה מכל אחריות שהיא.

169. (1) כל המרשה סוכן לפעול בשמו ביחס לסחורות לצורך מטרה אחריותם של מרשים ממטרות פקודות המכס יהא אחראי לפעולותיו ולהצהרותיו של סוכנו, ומותר איפוא להביאו במשפט פלילי על כל עברה שנעשתה ע"י הסוכן לגבי אותה סחורה, כאילו היה הוא עצמו עושה העברה, אך אין לדינו למאסר אלא אם כן הסכים בפועל לעשית העברה.

(2) שום דבר האמור בזה לא יפטור את הסוכן מן האחריות להיות מובא במשפט פלילי.

חלק יב. – פקידים.

סמכויותיכם של פקידים. *

170. מפקדה או קצינה של אניה או ספינה הנמצאת בשרות הוד מלכותו סמכותם של פקידים לגבי אניה שאין מעמידין אותה או בשרות המכס וכל הממונה עליה, אם נושאת עליה הספינה את הסמל הנכון או את דגל המכס, רשאי לרדוף בתוך מימי החוף של פלשתינה (א"י) אחרי כל אניה שאינה נעצרת לאחר שניתן לה אות כחוק או לאחר שנצטתה להעצר, ולאחר שירה ירית-סימן רשאי הוא לירות אל האניה ולתוכה, כדי להכריח אותה לעמוד.

171. (1) כל פקיד, כמוגדר בסעיף הקודם, יוכל לדרוש מרב החובל של פקידים יוכלו לעלות אל אניות המשוטטת בתוך מימי החוף של פלשתינה (א"י) לעזוב את המקום; ואם לא עזבה האניה מיד את המקום, רשאי הפקיד לעלות אליה ולהביאה אל החוף ולחפש בה.

* עיין "מראי מקומות" בסוף הכרך.

(2) מנהל המכס המקומי רשאי לחקור את כל הנמצאים באניה, ועל אלה להשיב על כל השאלות שיושמו לפניהם בנוגע לאניה, למטענה, למלחיה, צידתה וקו נסיעתה, ולהראות מסמכים בנוגע לאניה ומטענה.

172. כל פקיד רשאי לפתוח חבילות על אחריותו של בעל הסחורה או לדרוש מבעל הסחורה שהוא יפתח, וכן לבדוק, לשקול, לסמן ולחתום כל סחורה הנתונה לפיקוח המכס, והוצאות הבדיקה יחד עם הוצאות ההעברה של הסחורה למקום הבדיקה תחולנה על בעל הסחורה.

הסמכות לבדוק כחורות

173. רשאי כל פקיד —

הסמכות להכנס ולחפש באניה

(א) להכנס או לחפש בכל אניה ;

(ב) לסגור כל סחורה על מסגר באינו אניה שהיא.

174. סמכותו של פקיד להכנס לאניה כוללת שהייה באניה ; והמנהל המקומי רשאי להפקיד פקיד באניה, ורב החובל יהא חייב להספיק לו לפקיד מקום שנה מתאים ומזון נוח ומספיק חנם אין כסף.

עליה לאניה

175. סמכותו של פקיד לחפש תחול על כל חלק מחלקי כל אניה או אמצעי הובלה או קרון רכבת תהא לו גם הסמכות לפתוח כל צרור, תבה נעולה או מקום, ולבדוק את כל הסחורות.

חפוש

176. סמכותו של פקיד לסגור סחורה על מסגר תהא כוללת פעולות אלה : סגירת כל אשנב וכל שאר פתחים במרתף האניה ונעילתה, חיתומה, סימונה או סגירתה של כל סחורה או העברתה למחסן בית המכס.

נעילת סחורות על מסגר

177. אין לפתוח, לשנות, לשבר או להסיר מבלי רשות כל רצועת-הידוק, מנעול, סימן או חותם שהושמו ע"י פקיד על סחורה או על כל דלת, אשנב, חור או על כל מקום אחר באניה או באמצעי הובלה או בקרון רכבת כל זמן שהסחורה המהודקת, הנעולה, המסומנת או הסחורה שהמנעול, החותם וכו', מכוונים לשמור עליה נתונה להשגחת המכס.

אסור לשבר חותמות וכו' כל עוד הסחורה נתונה לפיקוח המכס

178. אסור לפתוח, לשנות, לשבר, או להסיר בלי רשות שום רצועת הידוק, מנעול, חותם או סימן שהושמו על ידי פקיד על סחורה או על דלת, פתח, חור או על כל מקום אחר כדי לשים על מסגר סחורה באניה שהגיעה מחוף נכר

אסור לשבר חותמות וכו' כשהספינות נמצאות בחוף בדרכן לחוף אחר בפלשתינה (א"י)

לאיזה חוף שהוא בארץ ופניה מועדות לאיזה חוף אחר בארץ ; ואם נכנסה אניה לאיזה חוף כשהיידוק, המנעול, החותם או הסימן פתוחים, משונים, שבורים או מוסרים בניגוד להוראות הסעיף הזה, יאשם רב החובל בעברה על פקודה זו.

179. כל פקיד וכל אדם אחר העוזר לו בעבודתו רשאים, כשהם עומדים על משמרתם, לתור ולעבור באין מעצור לאורך כל חלק מהחוף או כל מסלת ברזל או שפות הים של כל חוף, מפרץ, אגם או נהר או לאורך כל דרך או כל קרון רכבת או קרקעות.

הפקיד יוכל לתור חופים לצרכי שמירה

180. הפקיד הממונה באותה שעה על כל אניה או ספינה העובדת בשרות מחלקת המכס, יוכל לקשור כל אניה או ספינה כזאת אל חלק משפת הים או אל שפות כל חוף, מפרץ, אגם או נהר ויוכל לקשור כל אניה או ספינה כזאת במקום שהוא לאותו זמן שימצא לנחוץ.

ספינות שרות תוכלנה לעגון בכל מקום

181. כל אדם הנמצא באיזו אניה, ספינה או בכל אמצעי הובלה, או שירד מאיזו אניה, ספינה או אמצעי הובלה אחר, יוכל פקיד לשאול אותו אם יש לו על גופו או ברשותו או במזודותיו סחורות החייבות במכס או סחורות אימפורט או אקספורט אסורות, מוגבלות או הנתונות לפיקוח מיוחד.

סמכות לחקור נוסעים

182. אם יש לפקיד מכס או לשוטר טעם מספיק לחשוד באיש שהוא מוביל עמו או שיש אתו שלא כחוק סחורה הנתונה להשגחת המכס או שהוא מצפין אצלו סחורה שהכנסתה או הוצאתה אסורה או מוגבלת או נתונה לפיקוח, יוכל הפקיד או השוטר לעצור את האדם החשוד ולחפש בו: בתנאי שהחיפוש בנשים לא יעשה אלא ע"י אשה שתתמנה ע"י מנהל המכס המקומי.

עצירת אנשים חשודים והחיפוש בהם

183. כל פקיד מכס או שוטר, יוכל על יסוד חשד המתקבל על הדעת לעצור כל אמצעי הובלה ולחפש בו כדי לברר אם יש באותו אמצעי הובלה שלא בהיתר איזו סחורה החייבת במכס או סחורת אימפורט אסורה, מוגבלת או הנתונה לפיקוח, ועל הנהג להתעכב ולהרשות את החיפוש כל אימת שידרש לכך ע"י כל פקיד.

הסמכות לחפש באמצעי הובלה

184. כדי למנוע או לגלות כל עברה על פקודות המכס יוכל פקיד מכס להשתמש בסמכויות המסורות לשוטר כלן או מקצתן, אם בדרך כלל או בקשר עם מקרה מיוחד או סוג של מקרים.

פקיד המכס יוכל להשתמש בסמכות המסורה לפקיד משטרה

185. כל התופש בדין כל סחורה עפ"י איזו פקודת מכס יוכל לקרוא לאדם אחר המצוי במקום לעזור לו ועל האיש ההוא לעזור לו כבקשתו.

הסמכות לקרוא לעזרה

186. (1) כל פקידי מכס או שוטרים רשאים בכל זמן שהוא להכנס בלא צו הרשאה ולחפש בכל בנין או מקום, אם יש להם יסוד להאמין שנמצאות שם סחורות מוברחות או אסורות, ורשאים הם לתפוש ולהוביל עמהם כל סחורה שתמצא שם:

פקידים רשאים לחפש בנינים סחורות מוברחות

בתנאי שלא ישתמשו בזכות כניסה או חיפוש לגבי בית דירה אלא אם כן נתקבל תחילה צו לכך מאת שופט שלום.

(2) מותר לאותו פקיד או שוטר, אם התנגדו לו בכח, לפרוץ כל דלת ולהרחיק בכח כל מכשול וכל נגף שיעמוד על דרכו בכניסתו לבית, בחיפושו או בתפיסתו את הסחורה.

187. (1) כל פקיד מכס או שוטר או כל פקיד מחילות הוד מלכותו רשאי לתפוס כל אניה, אמצעי־הובלה או סחורות שהוחרמו בים או ביבשה, או לתפוס כל אניה, אמצעי־הובלה או סחורה כשיש לו יסוד מספיק להאמין שהם מוחרמים.

הסמכות לתפוש כל אניה או סחורה וכו' שהוחרמו

(2) כל הסחורות התפושות תלקחנה אל מחסן המכס הקרוב ביותר או למקום בטוח אחר, כפי שיורה מנהל המכס המקומי.

188. כשאניה, ספינה או אמצעי־הובלה או סחורה נתפסו בהיותם מוחרמים, חייב הפקיד המחזיק למסור לרב החובל, לבעלים או לסוכן של האניה, הספינה, אמצעי־הובלה או הסחורה הודעה בכתב על דבר התפיסה ועל סבת התפיסה — חוץ אם היו רב החובל או הבעלים מצויים באותו מועד — בין שימסור את ההודעה לידו הוא ובין שישלחנה במכתב על שמו בדואר אל מקום מגוריו הידוע האחרון או אל מקום העסקים האחרון שלו, וכל אניה, ספינה, אמצעי־הובלה או סחורה שנתפסו יחשבו כמוחרמים, והמנהל המקומי רשאי למכור אותם חוץ אם האדם שמידו נתפסו או בעל הסחורה מסר בתוך חדש ימים למיום תפיסתם. למנהל המכס המקומי שבמקום הקרוב ביותר הודעה האומרת כי הוא תובע אותם, ואולם אם היתה הסחורה שנתפסה כך סחורה פסידה או בעלי חיים רשאי מנהל המכס המקומי למכרה מיד.

חובה למסור הודעה על תפיסת סחורה

189. יכול המנהל להרשות למסור חזרה לתובע כל אניה, ספינה, מכשיר הובלה או סחורה שנתפסו לאחר שיתן בטחון לתשלום שוים לכשיוחרמו.

אניה או סחורה שנתפסו מותר להתזיין תמורת בטחון

190. (1) כל אימת שאניה, ספינה, אמצעי־הובלה או סחורות נתפסו הפרוצידורה לאחר תפיסת הסחורה ע"י פקיד, והגישו הבעלים למנהל המכס המקומי את תביעתם על האניה, הספינה אמצעי־ההובלה או על הסחורות, יוכל מנהל המכס המקומי להוסיף ולהחזיק ברשותו את האניה, הספינה, אמצעי־ההובלה או הסחורות שנתפסו ויוכל —

- (א) מבלי שיעשה כל דבר להחרמתם של האניה, הספינה וכו', לדרוש מאת התובע, במודעה שתצא מטעמו, שיגיש משפט נגדו לקבל בחזרה את האניה, הספינה, אמצעי־ההובלה או הסחורות שנתפסו, ואם לא הגיש התובע במקרה זה את משפטו בתוך שני חדשים מיום שקבל מודעה כדלעיל הרי האניה, הספינה, אמצעי־ההובלה או הסחורה יחשבו כמוחרמים ללא צורך בפעולות משפטיות נוספות; או
- (ב) לדאוג בעצמו להגשת משפט באיזה בית משפט לשם החרמת האניה, הספינה, אמצעי־ההובלה או סחורות שנתפסו.

(2) אם בתוך שלשה חדשים לאחר קבלת התביעה לא דרש מנהל המכס המקומי מאת התובע להגיש משפט כאמור בסעיף קטן (1) (א) וגם לא דאג בעצמו להגשת משפט כאמור בסעיף קטן (1) (ב) מחזירין לתובע את האניה, הספינה, אמצעי־ההובלה או הסחורות שנתפסו.

191. האניות, הספינות, אמצעי־ההובלה או סחורה שהוחרמו יטפלו בדם מה לעשות באניה או בסחורה שהוחרמו או ישמידום, כפי שיוורה המנהל.

192. כל סחורה שתפסה אדם שאיננו פקיד־מכס תובל מיד לבית־המכס מסירת סחורה תפוסה הקרוב ביותר ושם ימסרוה לפקיד.

193. כל פקיד־מכס או שוטר יוכל לאסור בלא צו־מאסר כל אדם שיש לו לפקיד או לשוטר יסוד להאמין שהוא אשם בעשיתה או בנסיון לעשותה או שהוא מעונין בעשיתה של אחת העברות הבאות —

(א) הברחה;

(ב) הובלת סחורה מוברחה או החזקתה באיסור.

194. כל מקום שהודיעו למנהל המכס המקומי (א) שהבריחו סחורה או שהוציאו עליה פחות מכפי שויה האמתי או שהוכנסה באיסור או שטפלו

הר
מסמכים וכו'
במקרה של תפיסה

בה שלא כחוק, או (ב) שמתכווננים להבריח סחורה, להצהיר על מחירה פחות מכפי שויה, להכניסה שלא בהיתר או לטפל בה שלא כחוק; או מקום שנתפסה סחורה או עוכבה, יהא בעליה חייב להראות למנהל המכס המקומי או לפקיד מכס אחר, תיכף לכשידרש לכך, ולמסור לידו את כל הספרים והמסמכים המתיחסין לאותה סחורה או לכל סחורה אחרת שהוצאה או הובאה על ידם באיזו עת שהיא בתקופת חמש השנים שקדמו לדרישה כזאת, וכן עליו להגיש לבקורת למנהל המכס המקומי או לפקיד-מכס אחר, כל ספרים או מסמכים מאיזה מין שהוא שיש בהם איזו רשימה או תזכורת בקשר עם סחורות אלו, ולהרשות לו או לפקיד אחר שיורשה על ידו לעשות העתקות או להוציא קטעים מכל מיני ספרים או מסמכים שיש בהם איזו רשימה או תזכורת בקשר עם אותה סחורה.

195. המנהל המקומי רשאי להחרים או לעכב כל מסמך שהוגש לו בקשר עם איזו רשימה שדרוש להראותה עפ"י פקודה זו, אלא שמי שהוא בעל זכות על אותו מסמך מטעמים אחרים, יהא זכאי לקבל העתקה מהמסמך שתאושר כהעתקה נכונה ע"י מנהל המכס המקומי; והעתקה מאושרת כזאת תקובל בכל בתי הדין כעדות, ויהא לה אותו תוקף אשר למסמך המקורי.

המנהל המקומי רשאי להחרים מסמכים

196. המנהל המקומי רשאי לדרוש מאת בעל סחורה להוכיח לו ע"י הצהרה או ע"י הראית מסמכים כי הוא בעל הסחורה כפי תביעתו, וכי היא מתוארת או רשומה כראוי לצורך מכס או לאותם צרכים שעל יסודם הוא דורש פטורין ממכס, והמנהל המקומי רשאי לטרב למסור את הסחורה או לטרב לאשר כל רשימה בנוגע לסחורה עד שלא יקבל הוכחה כזאת.

המנהל המקומי יוכל לדרוש הוכחה נוספת על דיוקה של הרשמת-סחורה

197. אם הוגש לפקיד, בקשר עם עסקי המכס, מסמך שאינו כתוב באחת משלוש השפות הרשמיות, רשאי מנהל המכס המקומי לדרוש שימציאו לו תרגום אנגלי שיעשה על חשבון בעל הסחורה ע"י אדם שיאושר ע"י מנהל המכס המקומי או תרגום שיאומת כפי שידרוש מנהל המכס המקומי.

תרגום מסמכים נכרים

198. יוכל כל פקיד ליטול דוגמאות מסחורות הנתונות להשגחת המכס לכל צורך מן הצרכים שמנהל המכס המקומי יראה בו נחיצות, לקחתן, להשתמש בהן או לטפל בהן באופן שיקבע, ושום תשלום לא ישולם בעד הדוגמאות.

דוגמאות של המכס

199. יוכל המנהל, בהתחשב עם תנאים קבועים, לתת רשיונות —

המנהל יוכל לתת רשיונות למכור סחורה באניות

(א) לאנשים שעל שפתיהם למכור סחורה באניות;

(ב) למכור לאנשים המבקרים אניה בחוף סחורה המובלה באניה לשם מכירה לנוסעים ;

(ג) למכור באניה קרח וצרכי אוכל טריים.

200. שום פקיד לא יהא אחראי לתפיסת סחורות עפ"י פקודה זו אם יהא שחרור פקידים מאחריות לו יסוד מספיק לכך ; וכשתובע מקבל חזרה אניה, ספינה, אמצעי הובלה או סחורות שנתפסו או שהוא מקבל דמי-פדיון שנתקבלו מהם ויחד עם זה תתגלה סבה מספקת לתפיסת הנ"ל, יהא הגילוי הזה מונע בעד כל תביעה נגד הפקידים שידם היתה בתפיסה.

201. המנהל יוכל להטיל על כל פקיד שמשכרתו השנתית מחוץ להוספות קנס בשל הנהגה רעה והענקות היא פחותה משלש מאות פונט, קנס שלא יהא עולה על שכר שלשה ימים, בשל רשלנות, הנהגה רעה, חוסר דייקנות, או בשל כל הפרת משמעת.

חלק יג. — החרמות ועונשין.

החרמות.

202. (1) האניות או הספינות דלקמן שמשקלן אינו עולה על מאתיים החרמת אניות וחמשים טון רשומים יוחרמו ע"י ממשלת פלשתינה (א"י) —

(א) כל אניה או ספינה ששמשה להברחת סחורות או ששמשה ביודעין כדי להוביל בה שלא בהיתר סחורות מוברחות או מוחרמות ;

(ב) כל אניה או ספינה שנמצאה בתוך מימי החוף של פלשתינה (א"י), ולא עצרה כשנצטוו על כך כחוק ;

(ג) כל אניה או ספינה ששוטטה בתוך מימי החוף של פלשתינה (א"י) ולא עזבה את המקום מיד כשנדרשה לכך ע"י רב החובל או הקצין הממונה על כל ספינה או אניה אשר בשרות הוד מלכותו או ע"י פקיד ;

(ד) כל אניה או ספינה שהושלכו מתוכה סחורות או שנפצו אל הים או הושמדו על מנת למנוע את תפיסתן ע"י המכס ;

(ה) כל אניה או ספינה שנמצאה באחד החופים כשהיא נושאת מטען ואח"כ נמצאה קלה במשקלה או הוסיפו לה עקל להכבדת משקלה או שנמצא גרעון במטען ורב החובל אינו יכול לפרש את סבת ההפרש הזה בדרך חוקית ;

(ו) כל אניה או ספינה המצויה בתוך מימי החוף של פלשתינה (א"י) שהקימו בה בכונת מרמה כל מחיצות, קשתות, פינות-סתר, מרתפים או כל מקום סודי ומסותר שהותאמו לשם הטמנת סחורה או שיש לה חור, צנור או אמצעי אחר העשויים להולכת סחורה בסתר.

(2) בעליה של אניה שמשקלה הרשום הוא יותר ממאתים וחמשים טון והיתה צפויה להחרמה אילו היה משקלה הרשום מאתים וחמשים טון או פחות מכן, יהא צפוי לקנס שלא יעלה על אלף פונט ויש לעכב את האניה עד שלא ישולם הקנס. או עד שלא ינתן בטחון לתשלומי.

(3) כל אמצעי הובלה, זולת אניה או ספינה, ששמש להברחת סחורות או ששמש ביועין להובלת סחורות מוברחות או מוחרמות שלא בהיתר, יוחרם ע"י ממשלת פלשתינה (א"י).

203. הסחורות דלקמן תוחרמנה ע"י ממשלת פלשתינה (א"י) —

החרמת סחורות

(א) כל סחורה מוברחה ;

(ב) כל סחורה שהובאה לארץ בנגוד לאיסור, הגבלה או הסדרה ; יצאו מכלל זה סחורות שהבאתן הוגבלה או הוסדרה עפ"י צו ואשר הובאו מבלי שהשולח ידע מדבר הצו, וקודם שעבר זמן מספיק כדי לדעת את דבר המודעה בחוף הטעינה, ובתנאי שסחורות אלה היוצאות מן הכלל תוצאנה חזרה, לפי הכרעת דעתו של המנהל, או שיעשה בהן ככל אשר יאשר המנהל ;

מס' 30 לש' 1934

מס' 30 לש' 1934

(ג) כל סחורה שהובאה באניה, בספינה או באמצעי-ההובלה אחר שאסור להביא בהם סחורות לארץ ;

(ד) כל סחורה בת מכס שנמצאה באניה, בספינה או באמצעי-ההובלה שהיו באיזה מקום שלא בהיתר ;

(ה) כל סחורה שנמצאה באניה, בספינה או באמצעי-הובלה לאחר שהגיעו לאיזה חוף או מקום ולא פורטה ולא נזכרה במניפסטט או בהצהרה של סחורות האימפורט ואינה שייכת למלחים או לנוסעים ולא ניתן עליה באור המניח את דעתו של מנהל המכס המקומי ;

(ו) כל סחורה שפתחו את מטענה בנגוד לחוק ;

(ז) כל סחורה הכפופה לפיקוח המכס, והועברה ממקומה, שונתה או חלו בה ידים שלא ברשות ושלא בהתאם לפקודה זו ;

(ח) כל סחורה שהפקודה הזאת דורשת להעבירה או לטפל בה עפ"י איזו דרך מסוימת, ולא הועברה או שלא טיפלו בה לפי אותה דרך ;

(ט) כל סחורה שביחס אליה נמסרו, נעשו או הוגשו איזו רשימה, פקטורה, הצהרה, תשובה, חשבון או טענה כוזבים או מטעים בזדון באיזה פרט ;

(י) המטען של אניה או ספינה המשוטטת ליד החוף ואינה עוזבת את המקום כשנדרשה לעזוב את המקום ע"י רב החובל או הקצין הממונה על ספינה או אניה בשרות הוד מלכותו או ע"י פקיד ;

(יא) כל סחורה שאינה שייכת לחפצי הנוסעים והנמצאת באניה לאחר שפינו את הסחורות שבה ואינה מפורטת או שלא הוזכרה במניפסטט של סחורת האימפורט ולא ניתן עליה דין וחשבון להנחת דעתו של מנהל המכס המקומי ;

(יב) כל סחורת-אקספורט אסורה שהושמה באניה, בספינה או באמצעי-הובלה להוצאה לחו"ל, או שהובאה לאיזה רציף או מקום למען הוציא אותה משם לחו"ל, וכל סחורת אקספורט מוגבלת או מוסדרת אשר בניגוד לאיזו הגבלה או הסדרה הושמה באניה, בספינה או באמצעי-הובלה אחר לשם אקספורט או שהובאה לרציף או למקום לתכלית הוצאתה לחו"ל ;

(יג) כל סחורה בת-מכס שהוטמנה באיזה אופן שהוא בכונה להשתמש מתשלום מסי המכס ;

(יד) כל צרור שהטמינו בו סחורות שלא נמנו ברשימה או שנארו באופן העשוי לרמות את הפקיד ;

(טו) כל סחורה בת מכס שנמצאה ברשותו או במזודותיו של אדם שיצא או ירד מאיוזו אניה או ספינה או מאיוזו אמצעי־הובלה אחר, או של אדם שנכנס לפלשתינה (א"י) באיוזו דרך אחרת, ואשר כחד ואמר שאין ברשותו כל סחורה בת־מכס, או כשהוא נשאל ע"י פקיד ולא גילה בפרוטרוט שיש ברשותו או במזודותיו סחורה כזאת ;

(טז) כל סחורה שהוצעה למכירה בתואנה שהיא סחורה אסורה או מוברחת ;

(יז) כל סחורה שהושמה במחסן המכס והועברה לאניה לשם הוצאה לחו"ל או שהוכנסה כדי לשלוח אותה באיוזו אניה שמשקלה פחות מששים טון.

204. כשהגישו תביעה משפטית להחרמת אניה, ספינה, אמצעי־הובלה או סחורות שנתפסו עפ"י פקודת מכס, תוגש באותו הזמן גם שומא משוי האניה, הספינה או אמצעי־ההובלה או הסחורות התפוסים, והשומא תעשה ע"י פקיד או אדם אחר המורשה לכך מטעם הנציב העליון. אל השומא תצורף שבועה, ולצרכי שיפוט תהא שומא זו שומת גמר בנוגע לשווי האניה, הספינה, אמצעי־ההובלה או הסחורה.

הערכת נכסים שנתפסו

205. (1) החרמת סחורה ע"י הממשלה תכלול את החרמת הצרור שבו ארוזה הסחורה והחרמת כל צרור עפ"י סעיף 202 תחול על כל הסחורה הארוזה בצרור.

צרורות וסחורה שהחרמו ע"י הממשלה

(2) כשמותר להחרים איזה אמצעי־הובלה תכלול ההחרמה כל סחורה השייכת לאותם הבעלים ואשר הובאה באותו אמצעי־הובלה.

עונשין.

206. כל שני אנשים או יותר שנתכנסו יחד לשם הברחת סחורות או לשם מניעת תפיסתן או לשם הצלתן של סחורות מוברחות לאחר שנתפסו, יאשמו בעברה ויהיו צפויים למאסר שלש שנים.

התכנסות אנשים לשם הברחה

207. כל אדם —

קנויית לתפיסת סחורות,
מהן שוחד לפקידים,
והצלת סחורות או
השמדתן כדי למנוע
תפיסה

(א) שהוא פקיד מכס או שוטר ומוציא לפועל תפיסה מתוך קנויית או משחרר או עושה קנויית לשחרר או לבלי לתפוס כל אניה, ספינה, אמצעי־הובלה או סחורה הצפויים להחרמה, או קושר קשר עם אדם אחר או מסכים לו בשתיקה להביא לארץ או להוציא לחו"ל כל סחורה או המעוניין בדרך מן הדרכים בהברחת סחורה, על מנת לתפוס כל אניה, ספינה, אמצעי־הובלה או סחורה ולקבל פרס בעד אותה תפיסה, או

(ב) הנותן שוחד או משמש סרסר למתן שוחד או מציע או מבטיח להט או להשתדל לתת כל שוחד, תגמול או פרס או שהוא עושה הסכם קנויית עם איזה פקיד על מנת לשדלו באיזו דרך שהיא להזניח את תפקידו, או שעל ידי איזמים, דרישות או הבטחות הוא מנסה להשפיע על פקיד במלוי תפקידו, או

(ג) ממלט סחורות שנתפסו או שלפני תפיסתן או אחריה הוא מנפץ או משמיד סחורות או תעודות הנוגעות לסחורות כדי למנוע את תפיסתן או את השגת הסחורות או כדי למנוע הוכחת איזו עברה,

יאשם בעברה ויהא צפוי לשלש שנות מאסר או לקנס של חמש מאות פונטים או לשני העונשין כאחד.

ידיה באנית מכס וכו'

208. כל אשר —

(א) יורה באיזו אניה או ספינה הנמצאת בשרות המכס,

(ב) יורה בפקיד בשעה שהוא ממלא את תפקידו, או

(ג) יפצע או יטיל מום בפקיד בשעה שהוא ממלא את תפקידו,

יאשם בעברה ויהא צפוי לחמש עשרה שנות מאסר.

העתקת סחורות בנות
מכס ממקומן
או השמדתן

209. (1) כל אדם —

(א) המעתיק סחורה בת מכס ממחסן בית המכס בלא ליטול רשות מאת הפקיד המתאים או בלא לשלם או לתת בטחון לתשלום המכס, או

(ב) המשחית במזיד כל סחורה שהונחה במחסן בית המכס כחוק, או

(ג) התוקף, מתנגד או מפריע בכח ובאלמות לפקיד מכס או לאדם אחר, שהועמד כחוק למנוע בעד הברחת סחורות, כשזה ממלא את תפקידו,

יאשם בעברה ויהא צפוי למאסר שנתים או לקנס של חמש מאות פונט.

(2) נתחייב פקיד בדין על עברה עפ"י סעיף-קטן (1) (ב), לא ישולם שום מכס על הסחורה הנידונה והנציב העליון יוכל לצוות לשלם פיצויים מקופת ההכנסות הכללית של פלשתינה (א"י).

210. (1) כל אדם —

הברחה

(א) המבריח סחורה,

(ב) המחזיק ברשותו בלא צידוק חוקי, שהוכחתו עליו, סחורה מוברחת או סחורה שהבאתה אסורה, או

(ג) המחזיק ברשותו או תחת שלטונו או פקוחו כל סחורה שהוצאתה באותה שעה אסורה, מוגבלת או מוסדרת, בכוונה להבריחה או כשהוא יודע שהסחורה מיועדת להברחה,

יאשם בעברה ויהא צפוי למאסר ששה חדשים או לקנס של מאה פונט, ואם נמצאה ברשותו סחורה מוברחה, יהא צפוי לשלם פי שלשה מהמכס שאותה סחורה חייבת בו.

מס' 2 לש' 1932

(2) רב החובל או בעליהם של אניה, ספינה או אמצעי-הובלה אחר המשתמש באניתו, בספינתו או באמצעי ההובלה שלו או שהוא מתיר בידועין להשתמש בהם להברחת סחורות, יאשם בעברה ויהא צפוי לעונשין שנקבעו בסעיף-קטן (1).

(3) אם נעשתה עברה שהוזכרה בסעיף-קטן (1) (ג) כשממשלת פלשתינה (א"י) נתונה במצב מלחמה, מותר להגדיל את העונש כדי מאסר שנתיים או כדי קנס של חמש מאות פונט.

211. כל אדם —

עברות מכס אחרות

(א) המשתמט מתשלום מכס שהוא חייב לשלמו,

- (ב) המקבל מכס-מוחזר כשאינו הוא זכאי לקבלו.
- (ג) המכין, מעביר או מגיש מסמך כפקטורה אמתית ולמעשה איננו הפקטורה האמתית.
- (ד) העורך רשימה כוונת או בלתי נכונה באיזה פרט.
- (ה) המביא לפלשתינה (א"י), או שהוא מחזיק ברשותו בלא צידוק חוקי, והוכחתו עליו, טופס שטר או ניר אחר הנראה כטופס שטר או כתורף שאפשר למלאו ולהשתמש בו כפקטורה של סחורה מארצות נכר.
- (ו) המוסר בהצהרה או בתעודה שהוגשה לפקיד, הודעה שאינה אמתית או שאינה נכונה באיזה פרט או המגיש או מוסר לפקיד הצהרה או תעודה הכוללת הודעה כזאת.
- (ז) המוכר סחורה ששחררה ממכס על יסוד שהובאה לארץ למען חילות הוד מלכותו או למען מוסד או אדם הזכאי להביא סחורות כאלה בלא תשלום מכס, בלי שימסור תחילה למנהל הודעה על פרטי המכירה.
- (ח) המשנה במרמה כל תעודה או מסמך או מזייף את החותמת, חתימת היד, ראשי התבות של שם או הסימנים האחרים שניתנו ע"י פקיד מכס לשם אמות התעודה או המסמך או לשם בטחון הסחורות, או לשם מטרה אחרת בהנהלת הענינים השייכים למכס.
- (ט) המטעה פקיד באיזה פרט העלול לפגוע במלוי תפקידיו.
- (י) המעתיק או משנה, שלא ברשות, סחורה הנתונה להשגחת המכס או שם ידו בהן.
- (יא) הממאן לענות על שאלות או להראות מסמכים.
- (יב) המוכר או מציג למכירה או מחזיק ברשותו לצורך מכירה או לצורך מסחר באניה בכל חוף, סחורה שלא פורטה בדו"ח של האניה כדרוש בסעיף 56.

(יג) המוכר סחורה או מציעה למכירה בתואנה שהובאה באסור או הוברחה.

יאשם בעברה, ויהא צפוי למאסר שנתיים או לקנס של חמש מאות פונט או לשני העונשין כאחד:

בתנאי ששום דבר האמור בסעיף זה לא יפגע בזכויות אדם המשמש בכח רשיון שניתן לו בהתאם לסעיף 199.

212. כל קנס שהוטל ע"י בית המשפט במשפט-מכס או שהוטל ע"י המנהל בהתאם להוראות הסעיף 229 דינו כדין קנס שהוטל במשפט פלילי וניתן להגבות בדרך עקול ומכירה של כל מטלטלין או מקרקעין.

גבית הקנס

213. כל העובר על הוראה מהוראות פקודה זו שלא נקבע לה כל עונש אחר, יאשם בעברה ויהא צפוי לשה חדשים מאסר או לקנס מאה פונט או לשני העונשין כאחד.

עונש כללי

214. (1) כל העושה את אחת הפעולות דלקמן בסחורה שעליה חל הסעיף הזה ואשר הבאתה אסורה, מוגבלת או מוסדרת, —

הוראה מיוחדת לענין סחורה האסורה בהבאה

(א) מחזיק ברשותו באניה סחורה כזאת בלא צידוק חוקי, שהוכחתו עליו,

(ב) מבריה או מנסה להבריה סחורה כזאת לפלשתינה (א"י),

(ג) מחזיק ברשותו בלא צידוק חוקי, שהוכחתו עליו, אימפורט של סחורה כזאת שהוברחה לפלשתינה (א"י),

(ד) עוזר, מעודד, מיעץ, מסרסר או מעונין ביודעין באיזו דרך שהיא בהברחת סחורת-אימפורט כזאת לפלשתינה (א"י), או

(ה) אינו מגלה לפקיד עפ"י דרישתו כל ידיעה המצויה ברשותו או בסמכותו בענין הברחת סחורת אימפורט כזאת לפלשתינה (א"י), או בענין הכונה להבריתה לשם,

יאשם בעברה עפ"י פקודה זו.

(2) סעיף זה יחול על כל סחורה שהבאתה אסורה. מוגבלת או מוסדרת ואשר הנציב העליון יצהיר עליה בצו שהיא כפופה לסעיף זה.

(3) אם עברו על הסעיף הזה בשעת מצב־מלחמה שבו נתונה ממשלת פלשתינה (א"י) יגדל הקנס כדי מאסר שנתיים או כדי קנס של חמש מאות פונט.

215. אם הוטל קנס על מספר אנשים, על כולם יחד ועל כל אחד ואחד החייבות חרות ונפרדת בקנסות בפני עצמו, יהא כל אחד ואחד מהם צפוי לתשלום כל הקנס.

216. כל המסייע, המעודד, המיעץ, או המסרסר או המעונין בדרך מן מסייעים ומעודדים הדרכים ע"י פעולה או חוסר פעולה באופן ישר או בעקיפין בעשיתה של עברה על הפקודה הזאת, רואין אותו כאילו עבר את העברה, ויהא איפוא צפוי לעונש לפי זה.

217. כל נסיון לעבור עברה על פקודה זו יחייב עונש כאילו נעשתה נסיונות העברה.

218. קנס שנקבע עפ"י פקודה זו והוא פחות מפיי־שלושה משוי הסחורה קנס פיי־שלושה משוי הסחורה במקרים ידועים בצירוף פיי־שלושה מסכום המכס המגיע בעד הסחורה שהעברה נעשתה בה, הרי הקנס המקסימלי יהא פיי־שלושה משוי הסחורה בצירוף פיי־שלושה מסכום המכס שהסחורה חייבת בו.

219. כל הקנסות שיוטלו יהיו נוסף על פעולת החרמה. קנסות יוטלו נוסף לכל פעולת החרמה

220. הוגש משפט או מו־מ משפטי ע"י הנהלת המכס והטילו בו מס שוי הסחורה לצורך הקנס המבוסס על שויה של הסחורה, הרי יהא שוי הסחורה — שויה של סחורה מאותו מין אלא מן האיכות המובחרת ביותר, לאחר ששולם המכס בעדה, כפי שנמכרה ביפו בשעת העברה או סמוך לה, ואפילו הוטל הקנס במקום אחר בפלשתינה (א"י).

221. נתחייב אדם בדין על עברה עפ"י פקודה זו שעונשה הוא קנס־ממון ולא מאסר לשנתיים או יותר, ונתגלה שאדם זה כבר נתחייב בדין קודם נאשם שנחייב בדין קודם לכן מותר לאסרו לכן בתוך חמש שנים הקודמות בשל עברה על איזו פקודת מכס, יוכל בית המשפט, בין במקום קנס ממון ובין נוסף על קנס־ממון, לשפוט אדם כזה למאסר שנתיים ימים, בין בזכות שחרור לאחר תשלום הקנס ובין בלא זכות זו.

חלק יד. – משפטי-מכס.

222. משפטים על עברות על הפקודה הזאת ומ"מ משפטי לגבית מסי מכס או קנסות או להחרמתם או לקיחתם של אניות, ספינות, או אמצעי-הובלה אחרים או סחורות יכוננו בזה „משפטי מכס“.

משפטי מכס
מה פירושם

223. (1) יש להגיש משפט מכס בשם התובע הכללי או בשם המנהל ע"י תביעה לדין, כתב האשמה או צעד משפטי אחר מתאים בכל בית משפט בר-שפוט במקום שהוא.

כיצד מגישין משפט

(2) כשסכום הקנס שיש להטילו אינו עולה על מאה פונט יוגש המשפט בפני בית משפט שלום.

(3) כשסכום המס עולה על מאה פונט יוגש המשפט בפני בית משפט מחוזי.

(4) ערעור יוגש בהתאם לתקנות ערעור במשפטים פליליים.

(5) כשהחלטה שמערערים עליה מתיחסת לאיזה מס או קנס על אניה, אמצעי-הובלה או על סחורות, יפקיד המערער בבית המשפט, עד לברור הערעור, את הסכום שצריך לשלמו לפי ההחלטה הנתונה לערעור:

בתנאי שאם עולה הסכום הזה על חמש מאות פונט יוכל בית המשפט הדן בערעור להרשות שהערעור יוגש בהשלשת סכום פחות מן הסכום שיש לשלמו עפ"י ההחלטה.

224. משפטי מכס מותר להגישם בכל עת, בתוך חמש שנים לאחר מעשה העברה.

הגבלת משפטי מכס

225. אין להכריח שום עד מצד היועץ המשפטי או מצד המנהל באיזה משפט-מכס לגלות את העובדא שקבל איזו ידיעה שהיא או כיוצא בזה או את שם האיש שמסר ידיעה כזאת, וכל פקיד המופיע כעד לא יוכרח להראות דוחות שהוגשו או נתקבלו על ידו בסוד, בתפקידו הרשמי, או דינים וחשבונות הכוללים ידיעות חשאיות.

הגנה לעדים

226. הראית העתון הרשמי הכולל בו צו או תקנה שיצאו עפ"י הפקודה הזאת, או הראית כל מסמך אחר המאושר ע"י המנהל כהעתקה נכונה או קטע נכון

הוכחת צו, וכו'

מכל צד שניתן עפ"י הפקודה הזאת או מכל תקנה שהתקינו עפ"י הפקודה הזאת, תהא הוכחת-לכאורה על מתן הצד או התקנת התקנה, וכי הצד או התקנה הם בני תוקף.

227. הוגש משפט-מכס או מו"מ משפטי עפ"י סעיף 190 על מנת לקבל על הנתבע הראיה בחזרה כל אניה, ספינה, אמצעי-הובלה או סחורות שנתפסו ע"י אחד מפקידי המכס, ונתעוררה בהם איזו שאלה אם שולמו דמי-המכס או אם לא שולמו או אם הסחורה הוכנסה לארץ, הוצאה לחו"ל, הובלה לאורך החוף, או הוטענה או פורקה כחוק, הרי חובת ההוכחה שדמי המכס שולמו או שסחורות אלו הובאו, הוצאו, הובלו, הוסרו מהאניה או הוטענו כחוק, הכל לפי הענין, תחול על הנאשם אם זה משפט מכס, ועל התובע — אם זה מו"מ משפטי כנ"ל עפ"י סעיף 190.

228. אם עשית איזו עברה גורמת להחרמת אניה, ספינה, אמצעי-הובלה או סחורה, הרי יהא לפסה"ד המחייב אדם בעברה כזאת או לפסה"ד או לצד בית המשפט המחייב גביית איזה חלק מן הקנס הכרוך בעשית עברה כזאת, אותו התוקף כמו להחרמת האניה, הספינה, אמצעי-ההובלה או הסחורה שבהם נעשתה העברה.

חלק טו. — ישוב משפטים ע"י המנהל.

229. (1) המנהל וכל פקיד אחר שיורשה לשם כך בצד ע"י הנציב העליון ויכולו לכפר על כל עברה או פעולה שנעשתה או שיש חשד מספיק שנעשתה ע"י אדם נגד הוראות הפקודה הזאת, בקבלם מעובר העברה כופר שלא יעלה על הקנס המקסימלי שהושת עפ"י פקודה זו בשל אותה עברה או פעולה.

(2) כל אניה, אמצעי-הובלה, סחורה או חפצים אחרים הצפויים להחרמה עפ"י פקודה זו שבקשר עמהם נעשתה העברה או הפעולה שנתכפרו כאמור לעיל, יוכל המנהל או פקיד מורשה אחר להחריםם.

(3) מששלם האדם שנתכפרה לו העברה אותו סכום למנהל או לפקיד המורשה לכך, שוב לא יאחזו נגדו בשום צעדים משפטיים על אותה עברה מסוימת או אותו מעשה מסוים, ואם היה נתון במשמר — ישוחרר.

חלק טז. — תקנות.

230. יכול הנציב העליון להתקין תקנות * שתקבענה את כל העניינים שהפקודה הזאת מחייבת או מרשה לקבוע אותם, ובכלל תקנות לשם מתן תוקף

* עיין "מראי מקומות" בסוף הכרך.

לפקודה זו או לשם הנהלת הענינים הנוגעים למכס, ובפרט תקנות לשם קביעת —

(א) התנאים שבהם מותר להעביר סחורות דרך פלשתינה (א"י) במעבר (טרנסיט) ;

(ב) המסים שישולמו בעד כל רשיון, תעודה או טופס שינתנו עפ"י פקודה זו ובדרך כלל ;

(ג) התשלום שישולם בעד החסנת סחורה בכל מקום העומד להשגחת המכס ;

(ד) התנאים שבהם מותר להעביר מפלשתינה (א"י) או לפלשתינה (א"י), סחורות הכפופות לאיזה הסכם * שנעשה בין ממשלת פלשתינה (א"י) ובין איזו ארץ אחרת ;

(ה) שטת ההכנסה הזמנית של סחורה בלא תשלום מכס ;

(ו) הפרסים שישולמו לאנשים המוסרים ידיעות על עברות מכס והתופסים סחורות מוברחות ;

(ז) דמי הסבלות המקסימליים שיש להטילם בכל מקום הכפוף לפיקוח המכס.

חלק יז. — שונות.

231. מפקדה של אניה מאניות הוד מלכותו או מאניות איזו מדינה נכריה שיש בתוכה סחורה, פרט לצידת האניה, שהוטענה בארצות נכריות, יהא חייב בכל פעם שידרש לכך ע"י המנהל או ע"י פקיד מורשה על ידו —

אניות ממשלתיות חייבות במסירת דו"ח

* בדבר הסכם המכס שבין פלשתינה (א"י) ובין סוריה עיין עתון רשמי, נליון מיוחד מ"ו ביוני, 1929 ובדבר מודעות עפ"י סעיף 4 (ג) ו (ד) של אותו הסכם, עיין עתון רשמי, נליון מיוחד מ"ט באוקטובר, 1930, והעתון הרשמי, נליונות 297, 326, ו"378. בדבר הסכם המרנסיט שבין פלשתינה (א"י) ובין עבר הירדן עיין עתון רשמי נליונות 220 ו"777.

(א) למסור דין וחשבון בכתב על כמות סחורה זו, סימניה והמספרים שעליה, וכן על שמות השולחים והמקבלים ולמסור הצהרה על אמיתות דבריו ;

(ב) להשיב על השאלות שישאלוהו ביחס לאותה סחורה.

232. אניות של הוד מלכותו או של איזו מדינה נכרית שיש בתוכן הסמכות לחפש באניות ממשלחיות סחורה, פרט לצידת האניה, שהוטענה במדינות נכריות, רשאי פקיד שירותה לכתחילה לשם כך, לעלות אליהן ולחפש בהן כדרך שמחפשינן אניות אחרות, והפקיד רשאי להביא סחורה כזאת אל החוף ולשימה במחסן המכס.

233. הנציב העליון רשאי לגמול לכל פקיד או לכל אדם אחר אשר יעצור אדם הצפוי למעצר עפ"י איזו פקודת מכס, לכשיחוייב אותו אדם בדין, את הפרס אשר יישר בעיניו, ובלבד שלא יעלה על עשרים וחמשה פונטים לכל אדם שיעצר על ידו.

234. דבר שנתפס והוחרם עפ"י פקודת המכס עושין בו כפי שירותה הנציב העליון בדברים התפוסים יעשה כפי שירותה הנציב העליון

235. דבר שנתפס או שהושת עליו איזה קנס או עונש, רשאי הנציב העליון לצוות להחזירו, בין שכבר הוחרם ובין שעדיין לא הוחרם, או לצוות להמנע מכל מרי"מ משפטי או להמתיק את העונש או למחול על הקנס.

236. המנהל רשאי לקבוע בצו * טופס לכל שטרי ערבות, מסמכים ושאר גירות הדרושים כדי להוציא לפועל את הפקודה הזאת, ולהתקין כל הוספה או שנוי בטופסים אלה.

237. (1) כשטופס קבוע כולל, אם בדרך הערה או באיזו דרך אחרת, הוראות בנוגע לטופסים הוראה או רמז מפורשים לאיזו דרישה מצד המכס בנוגע —

(א) לצבעו או מדתו של הטופס.

(ב) למספר ההעתקות של מסמכים שצריך להגיש,

* עיין "מראי מקומות" בסוף הכרך.

- (ג) לטיבה או לצורתה של הודעה שתמסר להנהלת מכס,
- (ד) לכל פעולה שיעשה האדם המעונין או סוכנו בטרנסאקציה שלשמה משמש המסמך,
- (ה) לקבלות שתחתמנה ע"י פקידי האניה, פקידי הרכבת או אנשים אחרים לראיה שהסחורות המתוארות בטופס נתקבלו להובלה או לצורך אחר,
- הרי הדרישה שצויינה כאמור יהא דינה כדין הוראה קבועה.
- (2) יכול המנהל לדרוש העתקות מכל טופס קבוע נוסף על המספר המפורש בטופס.
- (3) מקום שהטופסים הקבועים שונים מן הטופסים הקיימים, יוכל המנהל להרשות שיוסיפו להשתמש בטופסים הקיימים עד לאותו הזמן שימצא לנכון.
238. מכירת סחורות ע"י המכס תתנהל לפי התנאים הקבועים ועושין בפדיון המכירה כפי הנקבע.
239. הנציב העליון רשאי להתקשר בהסכם עם ממשלה ממשלות הארצות השכנות, אשר יתנה —
- (א) שסחורות שגדלו, נעשו או עובדו בפלשתינה (א"י) יוכנסו לאותה ארץ שכנה בלא מכס וסחורות שגדלו, נעשו או עובדו באותה ארץ שכנה יוכנסו לפלשתינה (א"י) בלא מכס ;
- (ב) שצד אחד להסכם יגבה בשם הצד השני את מסי המכס המוטלים על סחורות שלאחר שהובאו לארצו, הועברו שנית לארצו של הצד השני.

מכירת סחורות

הסכם עם ממשלות הארצות השכנות